

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 64

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 19. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I <i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>		
ATZINUMI		
Padome		
2009/C 64/01	Padomes Atzinums (2009. gada 10. marts) par atjaunināto Francijas stabilitātes programmu 2008.–2012. gadam	1
2009/C 64/02	Padomes Atzinums (2009. gada 10. marts) par atjaunināto Grieķijas stabilitātes programmu 2008.–2011. gadam	7
II <i>Paziņojumi</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Komisija		
2009/C 64/03	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde) ⁽¹⁾	13
2009/C 64/04	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya) ⁽¹⁾	13

LV

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Komisija

2009/C 64/05	Euro maiņas kurss	14
--------------	-------------------------	----

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

2009/C 64/06	To uzturēšanās atļauju saraksta (OV C 247, 13.10.2006., 1. lpp., OV C 153, 6.7.2007., 5. lpp., OV C 192, 18.8.2007., 11. lpp., OV C 271, 14.11.2007., 14. lpp., OV C 57, 1.3.2008., 31. lpp., OV C 134, 31.5.2008., 14. lpp., OV C 207, 14.8.2008., 12. lpp., OV C 331, 21.12.2008., 13. lpp., OV C 3, 8.1.2009., 5. lpp.) atjaunināšana, kas minētas 2. panta 15. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)	15
2009/C 64/07	To apliecību paraugu (OV C 247, 13.10.2006., 85. lpp., OV C 153, 6.7.2007., 15. lpp.) atjaunināšana, ko dalībvalstu ārlietu ministrijas izsniedz diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību akreditētiem darbiniekiem un to ģimenes locekļiem, kā norādīts 19. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)	18
2009/C 64/08	To robežšķērsošanas vietu saraksta (OV C 316, 28.12.2007., 1. lpp., OV C 134, 31.5.2008., 16. lpp., OV C 177, 12.7.2008., 9. lpp., OV C 200, 6.8.2008., 10. lpp., OV C 331, 31.12.2008., 13. lpp., OV C 3, 8.1.2009., 10. lpp., OV C 37, 14.2.2009., 10. lpp.) atjaunināšana, kas minētas 2. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2007, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)	20

INFORMĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS EKONOMIKAS ZONU

EBTA Uzraudzības iestāde

2009/C 64/09	Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Līgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi par atbalstu Islandes Mājokļu finansēšanas fondam (<i>Housing Financing Fund</i>), ar kuru to atbrīvo no valsts garantijas prēmijas maksājuma	21
2009/C 64/10	EBTA Uzraudzības iestāde ir nolēmusi necelt iebildumus pret paziņoto pasākumu	37
2009/C 64/11	EBTA valstu paziņotā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar tiesību aktu, kas minēts EEZ līguma XV pielikuma 1. f punktā (Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem)	38

V *Atzinumi*

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Komisija

2009/C 64/12	Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus saskaņā ar kopīgās programmas <i>ENIAC Joint Undertaking</i>	39
--------------	--	----

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Komisija

2009/C 64/13	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS) ⁽¹⁾	40
2009/C 64/14	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz) ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

PADOME

PADOMES ATZINUMS

(2009. gada 10. marts)

par atjaunināto Francijas stabilitātes programmu 2008.–2012. gadam

(2009/C 64/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

- 1) Padome 2009. gada 10. martā izvērtēja atjaunināto Francijas stabilitātes programmu, kas aptver laika posmu no 2008. līdz 2012. gadam.
- 2) Vispārējā finanšu krīze 2008. gadā pastiprināja izaugsmes palēnināšanos, pazeminoties patērētāju un uzņēmēju uzticības līmenim, kā arī sakarā ar stingrākiem kreditēšanas noteikumiem. Pēc rūpnieciskās ražošanas sabrukuma 2008. gada ceturtajā ceturksnī sagaidāms, ka 2009. gadā krasi samazināsies gada IKP. Galvenie politiskie uzdevumi lejupeļdes apstākļos ir stabilizēt finanšu nozari, atgūt patērētāju un uzņēmēju uzticību, kā arī atbalstīt ieguldījumu veikšanu. Lejupeļde nozīmīgi ietekmēs valsts finanses, jo deficīts 2008. gadā pārsniedza 3 % no IKP, kā norādīts Francijas ekonomikas, rūpniecības un nodarbinātības ministra 2009. gada 6. februāra vēstulē, kas adresēta Ekonomikas un finanšu lietu komisāram, un saskaņā ar Komisijas dienestu 2009. gada janvāra starpposma prognozi 2009. gadā tas, iespējams, pārsniegs 5 % no IKP. Minētajā prognozē atspoguļo arī decembrī pieņemto atveseļošanas plāna ietekmi 0,8 % apmērā no IKP uz budžeta bilanci, kurā galvenie pasākumi ir prioritātes piešķiršana valsts ieguldījumiem un finansiāla atbalsta nodrošināšana uzņēmumiem. Valdība ir īstenojusi vairākas strukturālas reformas, kurām sagaidāma pozitīva ietekme uz ekonomikas potenciālo izaugsmi.
- 3) Makroekonomiskajā scenārijā, kas ir programmas pamatā, ir paredzēts, ka IKP pieaugums būs pozitīvs visā programmas darbības laikā. Pēc samazinājuma līdz apmēram 1 % 2008. gadā, tas arī 2009. gadā pazemināsies līdz 0,2–0,5 %, savukārt 2010. gadā palielināsies līdz apmēram 2 % un atlikušajā

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp. Šajā tekstā minētie dokumenti ir pieejami tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

programmas laikā arī turpmāk pieaugs līdz 2,5 %. Šis scenārijs, kas novērtēts, ņemot vērā pašlaik pieejamo informāciju ⁽¹⁾, šķiet, pamatojas uz izteikti labvēlīgiem pieņēmumiem attiecībā uz pieaugumu. Šajā novērtējumā ir ņemta vērā krasā IKP samazināšanās 2008. gada ceturtajā ceturksnī un nelabvēlīgās ekonomiskās prognozes, kuru pamatā ir zemie uzticības rādītāji un paredzētais krasais kritums ieguldījumos un tirdzniecībā, kā arī atveseļošanas plāna un likuma par ekonomikas modernizāciju ⁽²⁾ ietekme uz izaugsmi. Ņemot vērā jaunākās attīstības tendences naftas cenu jomā un vispārējās lejupslīdes intensitāti, programmā 2009. gadam prognozētie inflācijas rādītāji ir augsti, bet turpmākā laikposmā uzskatāmi par reāliem. 6. februārī Francijas varas iestādes informēja Komisiju par to, ka makroekonomiskās un valsts finanšu prognozes tiks pārskatītas.

- 4) Valsts budžeta deficītu Komisijas dienestu starpposma prognozēs 2008. gadā vērtē 3,2 % apmērā no IKP, kas ir par 0,3 % sliktāk nekā paredzēts programmā, bet apstiprināts iepriekšminētajā 6. februāra vēstulē ⁽³⁾. IKP 0,9 % lielā starpība ar iepriekšējā atjauninājuma mērķi (2,3 % no IKP) galvenokārt skaidrojama ar i) sliktākiem nekā plānots budžeta izpildes rezultātiem 2007. gadā (0,3 % no IKP); ii) ievērojami vājāko reālā IKP pieaugumu 2008. gadā, nekā tas bija prognozēts iepriekšējā atjauninājumā, kas pazemināja nodokļu ieņēmumus salīdzinājumā ar plānotajiem (par 0,3 % no IKP) un iii) augstākiem procentu maksājumiem, kuri atspoguļo augstāku inflāciju 2008. gadā, par parādu apkalpošanas izmaksām attiecībā uz obligācijām, kas saistītas ar inflāciju (0,2 % no IKP).
- 5) Atjauninājumā ir ietverts deficīta mērķis 2009. gadam 3,9 % apmērā no IKP, bet Komisijas dienestu starpposma prognozē šis rādītājs bija 5,4 %. Pasliktināšanās attiecībā uz 2009. gada deficīta rādītāju atspoguļo automatisko stabilizatoru darbību, reaģējot uz ekonomikas lejupslīdi, kā arī 2008. gada decembrī pieņemtā fiskālās stimulēšanas pasākumu kopuma ietekmi, kas vērtēta 0,8 % apmērā no IKP. Nesen valdība paziņojusi augstāku deficīta mērķi, t.i., 4,4 % no IKP ⁽⁴⁾. Strukturālais deficīts (t.i., cikliski koriģēta bilance, atskaitot vienreizējus vai citus pagaidu pasākumus) saskaņā ar informāciju, kas sniegta atjauninātajā stabilitātes programmā un ko pārrēķinājuši Komisijas dienesti, 2009. gadā sasniegs 3 % no IKP, salīdzinot ar 2,5 % 2008. gadā. Šo fiskālo nostāju var vērtēt kā ekspansīvu, un to var pilnībā izskaidrot ar finanšu jomas stabilizācijas veicināšanu, īstenojot stimulēšanas pasākumus.
- 6) Francijas budžeta stratēģijas mērķis vidējā termiņā (izklāstīts programmā) ir sasniegt vidēja termiņa mērķi (VTM) — panākt strukturāli sabalansētu budžeta stāvokli 2012. gadā. Saskaņā ar iepriekšminētajā 6. februāra vēstulē pārskatīto programmu, sagaidāms, ka valsts budžeta deficīts 2009. gadā sasniegs augstāko līmeni, t.i., 4,4 % no IKP (salīdzinājumā ar 3,9 % no IKP), bet pēc tam atkal nokritīs līdz 3,1 % no IKP 2010. gadā (salīdzinājumā ar 2,7 % no IKP), jo beigsies atveseļošanas plāna radītā ietekme uz budžetu. Šie aprēķini ir līdzīgi Komisijas starpposma prognozē paredzētajiem, kur valsts budžeta deficīta palielināšanās 2009. gadā paredzēta līdz 5,4 % no IKP, bet 2010. gadā tā lēsta 5,0 % no IKP. Saskaņā ar prognozēm, kas pārskatītas minētajā vēstulē, prognozētais deficīts uzlabosies pēc 2010. gada un 2012. gadā būs 1,5 % no IKP. Līdzīga attīstība notiks arī saistībā ar primāro bilanci. Strukturālais deficīts 2009. gadā sasniegs 3 % no IKP, bet 2010. gadā uzlabosies līdz 1 % no IKP un turpmākajā laikposmā — ik gadu par 0,5 % no IKP. Papildus pakāpeniski īstenojamajam atveseļošanas plānam to paredzēts panākt ar noteiktiem izdevumu ierobežojumiem. Atjauninātajā programmā paredzēts, ka parāda attiecība pret IKP 2009. gadā paaugstināsies līdz 69,1 % un 2010. gadā ievērojami stabilizēsies 69,4 % apmērā, savukārt nākamajos divos gados nedaudz samazināsies. Papildus budžeta stāvoklim šeit ir ietverta arī banku rekapitalizācijas ietekme, kā arī dalība Stratēģisko ieguldījumu fondā ⁽⁵⁾, kas būs apmēram 0,75 % no IKP, bet nav ietvertas potenciālās saistības, kas izriet no garantiju shēmas. Saskaņā ar Komisijas dienestu starpposma prognozi parāda attiecība 2009. gadā sasniegs 72,4 % no IKP un 76 % no IKP 2010. gadā, atšķirība ar atjauninātajā stabilitātes programmā paredzēto rādītāju skaidrota ar novirzēm izaugsmes un valsts budžeta deficīta rādītājos.

⁽¹⁾ Novērtējumā lielā mērā ir ņemta vērā Komisijas dienestu 2009. gada janvāra prognoze, bet kopš tās publicēšanas ir pieejama arī cita informācija.

⁽²⁾ Pamatojoties uz to, Komisijas dienestu starpposma prognozē ir paredzēts IKP samazinājums par 1,8 % 2009. gadā; IKP pieauguma palielinājums 2010. gadā paredzēts līdz 0,4 %, jo uzlabosies situācija finanšu nozarē, atjaunosies uzticības līmenis un pieaugs vispārējais pieprasījums.

⁽³⁾ Tā kā Līgumā minētā atsauces vērtība ir pārsniegta, kā arī norādīts Francijas Ekonomikas, rūpniecības un nodarbinātības ministra vēstulē, Komisija 2009. gada 18. februārī sagatavoja ziņojumu saskaņā ar Līguma 104. panta 3. punktu.

⁽⁴⁾ Francijas Ekonomikas, rūpniecības un nodarbinātības ministra 6. februāra vēstulē valsts budžeta deficīts 2010. gadam lēsts 3,1 % apmērā no IKP.

⁽⁵⁾ Stratēģisko ieguldījumu fondi tiks izmantoti, lai piedalītos uzņēmumu kapitālā.

- 7) Budžeta izpildes rezultātus var ietekmēt būtiski negatīvi riski visā programmas darbības laikā. Pirmkārt, tie vēl neatspoguļo sliktākus par paredzētajiem 2008. gada rezultātus (par 0,3 % no IKP), ko nesēn apstiprināja iepriekšminētajā vēstulē. Šis rezultāts atspoguļo arī to, ka nav bijusi pietiekama finanšu konsolidācija ekonomikai labvēlīgā/neitrālā laikā⁽¹⁾, un daļēji izskaidro augšupvērsto 2009. gada deficīta mērķa pārskatīšanu līdz 4,4 % no IKP (kurā ir ņemta vērā arī uzņēmumu nodokļu lejupvērsta pārskatīšana). Svarīgāk ir tas, ka programmas makroekonomiskās perspektīvas neietver 2009. gadā paredzamo lejupslīdi, kura radīs būtiskus riskus budžetam, ņemot vērā pat jaunāko valdības pasludināto mērķi attiecībā uz deficītu. Turklāt papildus automātisko stabilizatoru radītajai ietekmei pastāv arī zināms izdevumu pārtēriņa risks naudas izlietojumam veselības aprūpes jomā⁽²⁾. Visbeidzot, ņemot vērā iepriekšējos rezultātus attiecībā uz pašvaldībām, pastāv risks, ka plānotie, ar izdevumiem saistītie mērķi netiks īstenoti. Ļoti reāls ir arī risks saistībā ar parāda scenāriju — tas atspoguļo budžeta bilances riskus, kā arī finanšu sektora stabilizācijas pasākumu iespējamo ietekmi.
- 8) Novecošanas ilglaicīgā ietekme uz budžetu Francijā ir nedaudz mazāka nekā vidēji ES, un pensiju izdevumu pieaugums zināmā mērā ir mazāks, pateicoties jau ieviestajām pensiju reformām, starp kurām tā dēvētās reformas *régimes spéciaux* (īpašie pensiju režīmi) mērķis ir panākt līdzsvaru starp vajadzīgo iemaksu periodu un citu režīmu noteikumiem. Budžeta stāvoklis 2008. gadā, kā novērtēts programmā, kas ir sliktāks kā iepriekšējās programmas sākumposmā, ietver iedzīvotāju novecošanas ietekmi uz ilgtspējas starpību. Ja par sākumpunktu tiktu ņemts Komisijas dienestu starpposma prognozē paredzētais 2009. gada budžeta stāvoklis, ilgtspējas starpība pasliktinātos. Pašreizējais valsts parāda līmenis pārsniedz Līguma atsaucis vērtību. Iepriekšminētās finanšu nozares stabilitātes shēmas, ko ievieša Francijas valdība, varētu ietekmēt valsts finanšu stabilitāti ilgtermiņā, ja valdības atbalsta izmaksas nākotnē netiktu atgūtas pilnībā. Programmā jau paredzētā lielāka primāro pārpalikumu apjoma nodrošināšana vidējā termiņā veicinās valsts finanšu ilgtspējas riska samazināšanos.
- 9) Francijas iepriekšējā pieredze liecina, ka valsts izdevumu pārtēriņš pēdējos desmit gados nav bijis izņēmums, norādot uz trūkumiem spēkā esošajos budžeta noteikumos. Ar Konstitūcijas reformu, kas tika pieņemta 2008. gada 23. jūlijā, tika ieviests vispārējs mērķis izveidot sabalansētu valsts budžetu⁽³⁾. Tomēr tas, ka sabalansēta budžeta prasība nav saistoša, rada jautājumu par tā efektīvu kontroli. Ar reformu ievieš arī daudzgadu budžetu, ko Parlamentam, sākot ar 2009. gadu, jāpieņem laikposmam no 2009. līdz 2012. gadam, t.i., uz stabilitātes programmas darbības termiņu. Šai reformai ir jādod ieguldījums valsts finanšu pārvaldes uzlabošanā un budžeta disciplīnas atbalstam.

Turklāt pēc valsts politikas vispārējās pārskatīšanas uzsākšanas 2007. gada vidū tika pieņemti vairāki pasākumi valsts līdzekļu izlietojuma efektivitātes palielināšanas jomā, tostarp valsts ierēdņu skaita samazināšana. Jauns parāda noteikums attiecībā uz sociālā nodrošinājuma apakšnozari stājās spēkā 2008. gadā⁽⁴⁾.

- 10) Reaģējot uz finanšu krīzi, Francijas valdība veica vairākus pasākumus finanšu nozares stabilitātes nodrošināšanai. Lai mīkstinātu sekas, kas radītas attiecībā uz Francijas banku kredītpēju, valdība pieņēma lēmumu nopirkt EUR 40 miljardu⁽⁵⁾ vērtus pakārtotus banku parādus bez balsstiesību iegūšanas. Savukārt bankas apņēmas palielināt aizdevumus tautsaimniecības mērķiem, lai garantētu uzņēmēju vajadzībām atbilstošu finansējumu. Turklāt ar likumu ir atļauta EUR 320 miljardu⁽⁶⁾ budžeta

(1) Vērtējuma, vai ekonomikā ir labvēlīga vai sliktā situācija, pamatā ir ražošanas apjoma starpība, kas 2007. un 2008. gadā bija pozitīva (kas varētu nozīmēt ekonomisko uzplaukumu), bet tajā ir ņemts vērā arī vispārējs ekonomisks vērtējums attiecībā uz tādām jomām kā nodarbinātība, privātais patēriņš, ieguldījumu vai ārējā nelīdzsvarotība, kas var mainīt sākotnējos secinājumus. Pamatojoties uz to, Francijā 2007. gads varētu būt ekonomikas uzplaukuma gads, bet 2008. gads — neitrāls posms. Tomēr 2007. un 2008. gadā tās strukturālā bilance pasliktinājās attiecīgi par 0,3 un 0,2 procentu punktiem no IKP saskaņā ar Komisijas dienestu starpposma prognozi (skatīt tehnisko novērtējumu).

(2) Ja veselības aprūpes nominālo izdevumu palielinājuma dēļ par vairāk nekā 0,75 punktiem pieaug 2009. gada Sociālā nodrošinājuma finansējuma aktā noteiktais mērķis (ONDAM), aktivizē trauksmes procedūru.

(3) Jaunās Konstitūcijas 34. panta 4. punkts: "Des lois de programmation déterminent les objectifs de l'action de l'État. Les orientations pluriannuelles des finances publiques sont définies par des lois de programmation. Elles s'inscrivent dans l'objectif d'équilibre des comptes des administrations publiques."

(4) Sociālā parāda atmaksāšana ir īpaša fonda pārziņa ("Caisse d'Amortissement de la Dette Sociale"). Jauns likums (kas pieņemts 2005. gadā) stājās spēkā 2008. gadā, kurā paredzēts, ka katrs jauns parāda pārvedums uz šo fondu jākompensē ar jaunu ieņēmumu, lai nepāldzinātu CADES kalpošanas laiku.

(5) No tiem valdība Komisijai pagaidām ir iesniegusi EUR 21 miljardu, ko Komisijas ir apstiprinājusi; EUR 10,5 miljardi ir apdrošināti.

(6) No tiem valdība pagaidām Komisija iesniegusi EUR 265 miljardus, ko Komisija ir apstiprinājusi.

pozīcija, lai garantētu banku parādus. Šī garantiju programma ir paredzēta, lai uzlabotu banku finansējuma pieejamību apstākļos, kad kopš finanšu krīzes sākuma ir jūtams spēcīgs spiediens uz starpbanku aizdevumu tirgu. Bankas par valdības garantijām saviem aizdevumiem maksās piemaksas un sniegs nodrošinājumu.

- 11) Risinot ekonomiskās krīzes radītās problēmas, Francijas valdība 4. decembrī publicēja atveseļošanas plānu, ko var raksturot kā līdzsvarotu ieņēmumu un izdevumu instrumentu apvienojumu un kas, šķiet, atbilst EEAP. Tā pasākumos ir ietverti valsts ieguldījumi (galvenokārt valsts uzņēmumos, infrastruktūrā, pētniecībā un aizsardzībā), pasākumi darba tirgū (piemēram, tādu mazo uzņēmumu darba devēju atbrīvojums no sociālā nodrošinājuma iemaksām, kam ir noslēgti jauni darba līgumi), atbalsts uzņēmumiem (piemēram, atbalsts tādās nozarēs kā būvniecība un automobiļu ražošanas nozare, kā arī valdības maksājumu aktivizēšana uzņēmumiem, īpaši MUV) un atbalsts mājsaimniecību pirktspējas uzlabošanai (galvenokārt dotācijas EUR 200 apmērā 2009. gada aprīlī mājsaimniecībām ar mazākiem ienākumiem). Pasākumu kopumu var vērtēt kā mērķtiecīgu un savlaicīgu. Paziņotie pasākumi ir pagaidu pasākumi, tādējādi arī atsaucami, un tie neradīs izmaksas valsts finansēs pēc 2010. gada. Valdība īsteno arī vairākas strukturālās reformas, kurām būs pozitīva ietekme uz potenciālo ekonomikas pieaugumu, tādējādi arī uz valsts finansēm ilgtermiņā. Attiecībā uz preču un pakalpojumu tirgiem iepriekš minētā likuma par ekonomikas modernizēšanu mērķis ir palielināt potenciālo pieaugumu, proti, veicinot individuālo uzņēmējdarbību un mazinot esošos ierobežojumus konkurences jomā, tostarp mazumtirdzniecības nozarē. Arī darba tirgus jomā ir pieņemti jauni tiesību akti, galvenokārt attiecībā uz elastdrošību. Likuma par darba tirgus modernizāciju, ko pieņēma 2008. gada jūnijā un kurā minēta sociālo partneru starpnozaru pirmā līguma transponēšana, mērķis ir elastīgāku un drošāku līgumu izstrāde. Ir sākti arī svarīga reforma sociālā dialoga procedūru jomā, lai atvieglotu vairākuma līgumu slēgšanu. Šie pasākumi attiecas uz vidēja termiņa reformu programmu un Komisijas 2009. gada 28. janvārī ierosinātajiem konkrētajiem ieteikumiem valstij saskaņā ar Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai.
- 12) Pēc tam, kad situācija valsts finanšu jomā 2007. un 2008. gadā, kad apstākļi ekonomikā bija labvēlīgāki, pasliktinājās, un 2009. gadā, kad stāvoklis ir kļuvis sarežģītāks, fiskālā nostāja ir kļuvusi ekspanšīva (atspoguļojot Francijas valdības risinājumus saistībā ar EEAP). Pēc tam valsts finanses konsolidēs saskaņā ar programmu; tomēr, ņemot vērā nozīmīgus riskus attiecībā uz budžeta mērķiem, kuros paredzēts budžeta deficīts krietni virs 3 % 2009. un 2010. gadā, līdz 2012. gadam strukturālā izteiksmē netiks sasniegts sabalansēta budžeta vidējā termiņa mērķis.

Šajā sakarībā Francija var samazināt izdevumu pārtēriņa risku, īstenojot un turpmāk uzlabojot savu valsts finanšu struktūru, jo īpaši attiecībā uz izdevumu noteikumiem. Visbeidzot, ņemot vērā riskus saistībā ar iepriekš minētajām parāda prognozēm, parāda attiecību, kurai raksturīga palielināšanās 2009. gadā, būs liela, un nākamajos gados būs nepieciešama izšķiroša rīcība, lai izmainītu šo tendenci.

- 13) Attiecībā uz prasībām par sniedzamajiem datiem, kas norādītas rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmām, programmā sniegti visi obligātie un lielākā daļa fakultatīvo datu ⁽¹⁾.

Kopumā jāsecina, ka laikā, kad apstākļi ekonomikā bija labvēlīgāki, netika panākta pietiekama virzība, un ekonomiskās situācijas pasliktināšanās, jo īpaši 2008. gada pēdējā ceturksnī, izraisīja to, ka deficīts 2008. gadā mazliet pārsniedza 3 % no IKP. Lai novērstu spēcīgo ekonomikas lejupslīdi, valdība pieņēma atveseļošanas plānu saskaņā ar EEAP, kas ir mērķtiecīgs, situācijai atbilstošs un savlaicīgs. Šī pagaidu fiskālā ekspancija kopā ar spēcīgo ekonomikas lejupslīdi vēl vairāk palielinās valsts budžetu 2009. gadā. Tādēļ programmā ir paredzēta valsts finanšu konsolidācija, īstenojot ierobežojošu nostāju, jo īpaši 2010. gadā. Pastāv risks, kas saistīts ar izteikti labvēlīgām makroekonomikas prognozēm programmā un pašreizējo nestabilo situāciju, bet tās arī atspoguļo izdevumu noteikumu nesaistošo būtību. Tādēļ var būt vajadzīgs veikt turpmākus konsolidācijas centienus nākamajos gados pēc tam, kad ekonomika sāk stabilizēties. Sagaidāms, ka jau pieņemtās strukturālās reformas veicinās potenciālā pieauguma palielināšanos, uzlabos konkurētspēju un stabilizēs konsolidācijas procesu. ņemot vērā parāda un deficīta līmeni, kā arī prognozēto ar iedzīvotāju novecošanu saistīto izdevumu pieaugumu, Francija, šķiet, ir pakļauta vidējam riskam attiecībā uz valsts finanšu ilgtspēju.

(¹) Nav sniegtas īstermiņa un ilgtermiņa procentu likmju prognozes.

Nemot vērā minēto novērtējumu, Franciju aicina:

- i) kā plānots, izpildīt 2009. gada fiskālos pasākumus, tostarp stimulējošus pasākumus saskaņā ar EEAP un saistībā ar SIP, vienlaikus turpinot sasniegt mērķi — izvairīties no turpmākas pasliktināšanās valsts finanšu jomā;
- ii) ņemot vērā to, ka prognozēs ietverta ekonomiskā aktivitāte, censties 2010. gadā konsolidēt un stiprināt pielāgojuma tempus, lai nodrošinātu deficīta rādītāju strauju samazināšanos zem atsaucēs vērtības, tādējādi panākot parāda attiecības pret IKP samazināšanos;
- iii) efektīvi stiprināt pašreizējos izdevumu noteikumus un veikt turpmākus pasākumus, lai garantētu, ka visās apakšnozarēs ievērotu valsts mērķi samazināt daudzgadu izdevumus, un turpināt īstenot pasākumus valsts politikas vispārējās pārskatīšanas kontekstā. Īstenot strukturālo reformu programmu, jo īpaši attiecībā uz pensijas sistēmas ilgtspēju.

Galveno makroekonomikas un budžeta prognožu salīdzinājums

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Reālais IKP (izmaiņas %)	SP 2008. g. dec.	2,2	1,0	0,2– 0,5	2,0	2,5	2,5
	KOM 2009. g. jan.	2,2	0,7	– 1,8	0,4	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	2– 2,5	2– 2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
SPCI inflācija (%)	SP 2008. g. dec.	1,6	3,3	1,5	1¾	1¾	1¾
	KOM 2009. g. jan.	1,6	3,2	0,8	1,5	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6
Ražošanas apjoma starpība (¹) (% no potenciālā IKP)	SP 2008. g. dec.	0,4	– 0,6	– 1,8	– 1,6	– 1,1	– 0,4
	KOM 2009. g. jan. (²)	1,8	1,0	– 1,7	– 2,3	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	– 0,8	– 0,8	– 0,6	– 0,5	– 0,3	0,0
Tīrie aizdevumi/aizņēmumi attiecībā pret pārējo pasauli (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	– 2,8	– 3,4	– 2,6	– 2,5	– 2,4	– 2,4
	KOM 2009. g. jan.	– 2,8	– 3,8	– 4,0	– 3,9	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	– 2,3	– 2,5	– 2,3	– 2,2	– 2,1	– 2,0
Valsts budžeta ieņēmumi (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	49,7	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2
	KOM 2009. g. jan.	49,7	49,6	49,4	49,9	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0	50,0
Valsts budžeta izdevumi (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	52,4	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3
	KOM 2009. g. jan.	52,4	52,7	54,9	54,9	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6	49,9
Valsts budžeta balance (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	– 2,7	– 2,9	– 3,9	– 2,7	– 1,9	– 1,1
	p.m. FM⁴	– 2,7	– 3,2	– 4,4	– 3,1	– 2,3	– 1,5
	KOM 2009. g. jan.	– 2,7	– 3,2	– 5,4	– 5,0	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	– 2,4	– 2,3	– 1,7	– 1,2	– 0,6	0,0

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Primārā bilance (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	0,1	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7
	KOM 2009. g. jan.	0,1	- 0,3	- 2,6	- 2,1	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	0,2	0,5	0,9	1,4	2,0	2,5
Cikliski koriģētā bilance (⁽¹⁾) (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	KOM 2009. g. jan.	- 3,5	- 3,7	- 4,6	- 3,8	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Strukturālā bilance (⁽²⁾) (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	KOM 2009. g. jan.	- 3,6	- 3,8	- 4,6	- 3,8	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Valsts kopējais parāds (% no IKP)	SP 2008. g. dec.	63,9	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8
	KOM 2009. g. jan.	63,9	67,1	72,4	76,0	n.d.	n.d.
	SP 2007. g. nov.	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2	57,9

Piezīmes:

(⁽¹⁾) Komisijas dienestu veikts programmā norādītā ražošanas apjomu starpības un cikliski koriģēto bilanču pārrēķins, pamatojoties uz programmās sniegto informāciju.

(⁽²⁾) Pamatojoties uz attiecīgi 1,6 %, 1,4 %, 0,9 % un 1,0 % aplēsto potenciālo pieaugumu 2007. — 2010. gadā.

(⁽³⁾) Cikliski koriģētā bilance, izņemot vienreizējus vai citus pagaidu pasākumus. Saskaņā ar visjaunāko programmu vienreizēji vai citi pagaidu pasākumi visā attiecīgajā laikposmā (2007.-2012. gadā) veido 0,1 %, no IKP 2007. gadā un 0,1 % 2008. gadā, visi ir deficītu samazinoši, savukārt 2009. un 2010. gadā — 0 % saskaņā ar Komisijas dienestu starpposma 2009. gada janvāra prognozi.

Avoti:

Stabilitātes programma (SP), Komisijas dienestu 2009. gada janvāra starpposma prognozes (KOM); Komisijas dienestu aprēķini

PADOMES ATZINUMS

(2009. gada 10. marts)

par atjaunināto Grieķijas stabilitātes programmu 2008.–2011. gadam

(2009/C 64/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu (SP),

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

- 1) Padome 2009. gada 10. martā izskatīja atjaunināto Grieķijas stabilitātes programmu laikposmam no 2008. gada līdz 2011. gadam ⁽²⁾.
- 2) Grieķija šajā desmitgadē ir piedzīvojuši spēcīgu ekonomisko izaugsmi — 4 % gadā. Paralēli iekšējā un ārējā makroekonomiskā nelīdzsvarotība ir ļoti palielinājusies, kā rezultātā strauji uzkrājies ārējais parāds un valsts parāds palicis diezgan augsts. Ņemot vērā pašreizējās vispasaules ekonomiskās un finanšu krīzes ietekmi uz Grieķijas ekonomiku, ietvertā risku pārvērtēšana rada papildu spiedienu uz parādu slogu.

Atbilstoši Komisijas dienestu 2009. gada janvāra starpposma prognozei Grieķijas IKP pieaugums 2008. gadā reālā izteiksmē ir samazinājies līdz 2,9 %, un ir sagaidāms, ka 2009. gadā tas būtiski samazināsies, taču paliks pozitīvs. Grieķijai, kuras valsts budžeta deficīts pārsniedz 3 % no IKP robežvērtības kopš 2007. gada ⁽³⁾, un kuras valsts parāda koeficients ir viens no lielākajiem ES, nav iespējas radīt fiskālu stimulu, jo pretējā gadījumā tiktu apdraudēta turpmāka valsts finanšu ilgtspēja ilgtermiņā un valsts konkurētspēja. Tāpēc fiskālās stimulēšanas pasākumu pakete netiek plānota. Grieķijas iestādes likumā par 2009. gada budžetu ir paredzējušas dažus pasākumus, kas vērsti uz sociālās kohēzijas nodrošināšanu, tostarp pabalstus mājāsaimniecībām ar maziem ienākumiem. Grieķijai ir grūtības atjaunot ieguldītāju uzticību un panākt būtisku fiskālo konsolidāciju, tajā pat laikā uzlabojot valsts finanšu kvalitāti un izlabojot faktoros, kas ir lielas iekšējās un ārējās ekonomiskās nestabilitātes iemesls.

- 3) Makroekonomiskais scenārijs, kas ir programmas pamatā, paredz reālā IKP pieauguma samazinājumu no 3 % 2008. gadā līdz 1,1 % 2009. gadā, bet pēc tam atkal pakāpenisku augšupeju vidēji 1,75 % apmērā atlikušajā programmas periodā. Salīdzinot ar pašlaik pieejamo informāciju ⁽⁴⁾, makroekonomiskais scenārijs balstās uz pieņēmumiem par labvēlīgu izaugsmi 2009. gadā un pēc tam. Konkrētāk, programmā prognozēts, ka saglabāsies spēcīgs privātais patēriņš un mazākā mērā ieguldījumu pieaugums, kas būs pamats pozitīvam nodarbinātības pieaugumam, un ietverts optimistisks novērtējums attiecībā uz ietekmi, ko radīja nesenas iniciatīvas atbalstīt ieguldījumus un veicināt ES struktūrfondu

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp. Šajā tekstā minētie dokumenti ir pieejami tīmekļa vietnē:
http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Grieķijas iestādes 2009. gada 6. februārī iesniedza programmas pielikumu, kas precizē izmaiņas budžetā paredzētajos nodokļu paaugstināšanas pasākumos un plānotās budžeta procesa reformas izmaiņas. Pielikums neparedz izmaiņas stabilitātes programmā izklāstītajā fiskālajā stratēģijā, kaut arī makroekonomiskais scenārijs un budžeta prognozes netika koriģētas.

⁽³⁾ Saskaņā ar Grieķijas iestāžu 2008. gada oktobrī iesniegtajiem datiem, apstiprināja Eurostat, valsts budžeta deficīts sasniedza 3,5 % no IKP 2007. gadā, tādējādi pārsniedzot atsauces vērtību — 3 % no IKP. Tā kā Līgumā minētā atsauces vērtība ir pārsniegta, Komisija 2009. gada 18. februārī sagatavoja ziņojumu saskaņā ar Līguma 104. panta 3. punktu.

⁽⁴⁾ Novērtējumā galvenokārt ņemta vērā Komisijas dienestu 2009. gada janvāra prognoze, kā arī cita informācija, kas kļuvusi pieejama pēc minētās Komisijas dienestu prognozes.

apguvi. Turklāt Grieķijas tirdzniecības partneru ekonomisko aktivitāšu samazināšanās un starptautiskās tirdzniecības iespēju pasliktināšanās vērā ņemami apdraud programmas makroekonomiskā scenārija īstenošanu un atspoguļo galvenokārt kravu pārvaldījumu un tūrisma nozares neaizsargātību pašreizējās krīzes apstākļos. Programmas prognozes attiecībā uz inflāciju šķiet realistiskas, turpretim ārējās nelīdzsvarotības attīstība vidējā termiņā ir nedaudz labvēlīga.

- 4) Atjauninājumā prognozēts, ka 2008. gadā valsts budžeta deficīts būs 3,7 % no IKP (ieskaitot deficītu samazinošus vienreizējus pasākumus 0,4 % no IKP), kas ir par 0,25 procentu punktu vairāk nekā prognozēts Komisijas dienestu 2009. gada janvāra starpposma prognozē. Tas neatbilst iepriekšējā atjauninājumā nospraustajam mērķim 1,6 % no IKP. Šī novirze 2 procentu punktu apmērā atspoguļo gan ieņēmumu deficītu, gan izdevumu pārsniegšanu. Konkrētāk, aprēķinātie ieņēmumi ir apmēram par 1 procentu punktu no IKP mazāki, nekā bija paredzēts budžetā, un tas ir saistīts galvenokārt ar mazāku peļņu nekā plānots no ieņēmumu palielināšanas pasākumiem 2008. gadā. Izdevumu pārsniegšanas apmērs arī ir apmēram 1 procentu punkts no IKP, un tā iemesls galvenokārt ir primāro kārtējo izdevumu novirzes un jo īpaši par plānoto augstāks valsts patēriņš un algas.
- 5) Saskaņā ar atjauninājumu 2009. gada mērķis attiecībā uz deficītu ir 3,7 % no IKP (ieskaitot deficītu samazinošus vienreizējus pasākumus 0,5 % no IKP), kas atbilst Komisijas dienestu starpposma prognozei. Salīdzinājumā ar likumā par 2009. gada budžetu, kuru parlaments apstiprināja 2008. gada 21. decembrī, noteikto budžeta mērķi atjauninājumā minētais mērķis ir par 1,75 procentu punktiem no IKP augstāks. Nosakot jauno budžeta mērķi, ņemti vērā 2008. gada budžeta izlietojuma rādītāji, kas bija sliktāki par plānotajiem. Jaunais budžeta mērķis atspoguļo arī piesardzīgākas prognozes attiecībā uz kopējiem ieņēmumiem, kas ir samazināti par 1 procentu punktu no IKP, turpretim valsts izdevumi ir palielināti par 0,4 procentu punktiem no IKP. Neskatoties uz to, joprojām plānots, ka ieņēmumi pieaugs gandrīz par 1 procentu punktu no IKP 2009. gadā, pamatojoties uz nodokļu ieņēmumu palielināšanas pasākumiem, kas apstiprināti 2008. gada septembrī un iekļauti likumā par 2009. gada budžetu. Lai nodrošinātu pārskatīto mērķu sasniegšanu, atjauninājumā paredzēti vairāki pasākumi papildus tiem, kas iekļauti likumā par 2009. gada budžetu, un vērsti uz primāro valsts izdevumu ierobežošanu un valsts izdevumu pārvaldīšanas racionalizāciju. Šie jaunie pasākumi, kas jāpieņem 2009. gadā, programmā nav skaidri izklāstīti. Vispārējā fiskālās politikas nostāja 2009. gadā kopumā būs neitrāla.
- 6) Programmā izklāstītās budžeta stratēģijas mērķis ir samazināt strukturālo deficītu no 4,5 % no IKP 2008. gadā līdz 4,3 % 2009. gadā un līdz 2,2 % 2011. gadā, bet vidējā termiņa mērķi (VTM) attiecībā uz strukturālā izteiksmē sabalansētu budžetu (t.i., cikliski koriģētā izteiksmē, atskaitot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus) nav plānots sasniegt programmas ietvaros. Nosakot 3,7 % no IKP par 2009. gada mērķi, pamatdeficīts programmas periodā samazināsies līdz 3,2 % no IKP 2010. gadā un līdz 2,6 % 2011. gadā. Līdzīgi primārā bilance līdz 2011. gadam sasniegs pārpalikumu 1,7 % no IKP apmērā, kas pielīdzināms 0,8 % 2009. gadā. Strukturālā izteiksmē tas nozīmētu uzlabojumu vidēji par 0,75 procentu punktu no IKP. Budžeta konsolidācija 2010. un 2011. gadā galvenokārt pamatojas uz vērā ņemamu izdevumu samazināšanu, kas tomēr nav pilnībā pamatota ar konkrētiem pasākumiem. Plānots, ka kopējais parāds, kura apmērs 2008. gadā aprēķināts 94,6 % no IKP, 2009. gadā un 2010. gadā pārsniegs 96 % no IKP, un 2011. gadā atkal sasniegs 94,75 %. Papildus deficīta pieaugumam un IKP pieauguma samazinājumam parāda pieaugumu 2009. gadā sekmē arī ievērojamas krājumu plūsmas korekcijas.
- 7) Budžeta izpildes rezultātus var ietekmēt būtiski negatīvi riski visā programmas darbības laikā. Konkrētāk, izmantotais makroekonomiskais scenārijs balstās uz optimistiskiem pieņēmumiem par pieaugumu. 2009. gada riski ir saistīti arī ar iespējamajām novirzēm no pārskatītā 2009. gada budžeta mērķa īstenošanas, jo īpaši ņemot vērā datus par atkārtotu izdevumu pārsniegšanu un ieņēmumu nepietiekamību. Sākot ar 2010. gadu, būtiskus riskus rada informācijas trūkums par pasākumiem, kas varētu veicināt plānoto konsolidāciju, jo īpaši attiecībā uz izdevumiem. Turklāt atsevišķi izdevumu pozīciju samazinājumi sākumā šķiet vērienīgi. Šķiet, ka augsti ir arī riski, kas saistīti ar plānoto parāda attiecības pret IKP attīstību un kas izriet no deficīta prognozēm piesaistītajiem riskiem. Šos riskus var radīt neskaidrība par krājumu plūsmas korekcijām, par kuru sastāvdaļām programmā tāpat kā iepriekš informācija nav iekļauta. Turklāt finanšu sektora atbalstam paredzētie iespējamie finanšu darījumi, kas palielina parādu, pasākumu ietvaros var radīt papildu spiedienu uz parāda attiecību pret IKP. Programmā nav ietverta šās finanšu paketes iespējamā ietekme uz parāda attīstību.

- 8) Izmantojot vienoto metodi, tiek gatavotas ilgtermiņa prognozes par pensiju izdevumiem; novecošanas ilgtermiņa ietekme uz budžetu visdrīzāk būs stipri virs vidējā ES rādītāja. Programmā aplēstais budžeta stāvoklis 2008. gadā, kas ir sliktāks nekā sākuma pozīcija iepriekšējā atjauninājumā, iespaidos novecojošo iedzīvotāju grupu ilgtermiņa ietekmi uz budžetu. Turklāt pašreizējais kopējā parāda līmenis ievērojami pārsniedz Līgumā noteikto atsaucēs vērtību. Lai to mazinātu, ilgu laiku ir jāsasniedz lieli primārie pārpalikumi. Saglabājot lielu primāro pārpalikumu vidējā termiņā un turpinot veikt reformas pensiju sistēmā, tādējādi aptverot iespējamo ar sabiedrības novecošanas saistīto izdevumu ievērojamo pieaugumu, varētu mazināt būtiskus apdraudējumus valsts finanšu ilgtspējai ilgtermiņā. Lai arī daļa no izmaksām, kas saistītas ar valsts atbalstu, nākotnē varētu tikt atgūta, iepriekšminētie Grieķijas finanšu sektora stabilizācijas shēmu riski var negatīvi ietekmēt valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspēju, galvenokārt ietekmējot valsts parādu.
- 9) Vidēja termiņa budžeta izpildes programma joprojām ir vāja, un to raksturo slikti rezultāti iepriekšējos gados. Grieķijas fiskālās aktualitātes atspoguļo nepietiekamu valsts izdevumu kontroli, savukārt ieņēmumu prognozes sistemātiski ir optimistiskas. Turklāt, un neskatoties uz pēdējos gados vērojamu zināmu progresu, savlaicīgu un efektīvu ieņēmumu un izdevumu kontroli ir kavējušas arī ar Grieķijas valsts kontiem saistītās strukturālās un endēmiskās problēmas. Programma paredz budžeta reformas turpināšanu un turpmāku progresu attiecībā uz programmas budžeta plānošanu ar mērķi uzlabot valsts izdevumu uzraudzību un pārvaldīšanu, paaugstināt pārredzamību un ieviest daudzgadu plānošanas pieeju budžeta procesā. Tomēr budžeta procesa reformu pilnībā paredzēts īstenot 2012. gadā.
- 10) Reaģējot uz finanšu krīzi, Grieķijas valdība ir pieņēmusi vairākus pasākumus, lai nodrošinātu finanšu sektora stabilitāti, tostarp pasākumu, kas paredz noguldījumu garantijas līdz EUR 100 000 apmērā. Pasākumu kopums ietver rekapitalizācijas shēmu, kas kredītiestādēm apmaiņā pret priekšrocību akcijām nodrošina jaunu kapitālu, garantiju shēmu, kas attiecas uz jauniem aizdevumiem ar termiņu no trīs mēnešiem līdz trim gadiem, un vērtspapīru shēmu, piedāvājot valsts obligācijas atbilstīgām kredītiestādēm un veicinot to pieeju likviditātei, jo īpaši ECB. Pasākumu kopuma kopējā vērtība ir 28 miljardi euro (apmēram 10 % no IKP).
- 11) Saskaņā ar programmu fiskālā politika ir orientēta uz ieguldītāju uzticības atjaunošanu un makroekonomisko neatbilstību novēršanu. Tā kā Grieķijas valdībai nav iespēju fiskāliem manevriem un ņemot vērā lielo ekonomisko nelīdzsvarotību, tā nav apstiprinājusi EEAP prasībām atbilstošu īstermiņa stimulu kopumu, lai reaģētu uz ekonomikas lejupslīdi. Programma paredz vairākus strukturālus pasākumus, tostarp konkrētus pasākumus tūrisma nozarē, bez tiešas ietekmes uz budžetu, piemēram, tādus, kas ir vērsti uz nodarbinātības saglabāšanu, uzņēmējdarbības ieguldījumu veicināšanu, izmantojot privātās-publiksās partnerības, komercbanku atbalstīšanu, aizdevumu palielināšanu MVU un ES līdzekļu apguves uzlabošanu. Atjauninājumā ietverta arī virkne citu strukturālu reformu pasākumu, kas ir daļa no ilgtermiņa stratēģijas valsts finanšu kvalitātes un ilgtspējas uzlabošanai, piemēram, reformas valsts izdevumu pārvaldīšanas un kontroles jomā un nesen apstiprinātās pensiju reformas īstenošana. Šie pasākumi ir saistīti ar vidēja termiņa reformu plānu un konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, kurus Komisija sniegusi 2009. gada 28. janvārī Lisabonas stratēģijas izausmei un nodarbinātībai ietvaros.
- 12) Grieķija ir pieņēmusi konsolidācijas programmu, lai samazinātu fiskālā stāvokļa pasliktināšanos 2009. gadā un valsts budžeta deficītu tā, lai tas līdz 2011. gadam būtu zemāks par robežvērtību — 3 % no IKP. Pamatojoties uz izmaiņām (pārrēķinātajā) strukturālajā bilancē, kopējā fiskālā nostāja 2009. gadā kopumā ir neitrāla, bet 2010. gadā — ierobežojoša. Precīzāk, programmas mērķi 2010. gadam ir strukturālas korekcijas 1,5 procentu punktu no IKP apmērā un turpmāki strukturāli uzlabojumi aptuveni 0,5 procentu punkta apmērā 2011. gadā. Tomēr, ņemot vērā ar budžeta plāniem saistītos riskus, paredzētā konsolidācija var neatbilst nospraustajiem mērķiem un pamatdeficīts var saglabāties lielāks nekā atsaucēs vērtība — 3 % no IKP. Ņemot vērā Grieķijas ekonomikas lielo iekšējo un ārējo nelīdzsvarotību, fiskālo korekciju veikšanas temps nav pietiekami ātrs un korekcijas nav pienācīgi pamatotas ar konkrētiem pastāvīgiem pasākumiem 2010. un 2011. gadā, jo īpaši attiecībā uz izdevumiem. Visbeidzot, ņemot vērā riskus saistībā ar iepriekšminētajām prognozēm attiecībā uz parādu, tā attiecība pret IKP var palielināties visu programmas periodu, galvenokārt atspoguļojot nepietiekamu virzību valsts budžeta deficīta mazināšanā.

- 13) Attiecībā uz prasībām par sniedzamajiem datiem, kas norādītas rīcības kodeksā par stabilitātes un konverģences programmām, programmā vērojami daži trūkumi attiecībā uz obligātajiem un fakultatīvajiem datiem (¹).

Kopējais secinājums ir tāds, ka programma paredz budžeta deficīta samazināšanu vidējā termiņā, bet neparedz pasākumus savlaicīgai un efektīvai pieaugošās Grieķijas ekonomikas strukturālās nelīdzsvarotības mazināšanai un valsts parāda pieauguma novēršanai. Lai arī konsolidācijas stratēģija pēc 2009. gada balstās uz pastāvīgu izdevumu ierobežošanu un ieņēmumu no nodokļiem palielināšanu, programmā nav izklāstīti konkrēti pasākumi plānoto budžeta korekciju veikšanai 2010. un 2011. gadā. Turklāt, ņemot vērā ekonomisko apstākļu kraso pasliktināšanos visā pasaulē, budžeta stratēģija, kuras pieņēmumi par attīstību ir balstīti uz programmas optimistisku makroekonomisko scenāriju, ir pakļauta ievērojamiem negatīviem riskiem.

Konsolidācija zināmā mērā balstās uz rezultātiem, kas gūti, apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas tikai daļēji ir pamatota ar reformām nodokļu administrēšanā, savukārt plānotos izdevumu samazinājumus daļēji kompensē plāni paaugstināt algas un sociālos maksājumus. Lai Grieķijā nodrošinātu stabīlas un ilgtspējīgas valsts finanses, sevišķi svarīgi ir stiprināt fiskālo konsolidāciju, pamatojoties uz kārtējo primāro izdevumu, ieskaitot valsts sektora algas, pastāvīgiem kontroles pasākumiem. Turklāt programmā paredzētās korekcijas tikai daļēji ir pamatotas ar strukturālu politiku, kas vērsta uz valsts finanšu kvalitātes uzlabošanu. To faktoru strukturālā būtība, kas ir konkurētspējas zuduma un ārējās nelīdzsvarotības palielinājuma pamatā, pieprasa lielu strukturālu reformu steidzamu īstenošanu. Ilgtermiņā parāda līmenis, kas joprojām ir viens no augstākajiem ES, kopā ar paredzēto ar sabiedrības novecošanos saistīto izdevumu palielināšanos negatīvi ietekmēs valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā, ko vēl aizvien apdraud liels risks.

Ņemot vērā iepriekšminēto novērtējumu, Grieķija tiek aicināta:

- i) jau 2009. gadā ievērojami stiprināt fiskālo konsolidāciju, ar ļoti konkrētiem pastāvīgiem pasākumiem ierobežojot kārtējos izdevumus, tostarp ieviešot piesardzīgu publiskā sektora algu politiku, tādējādi sekmējot parāda attiecības pret IKP samazināšanos;
- ii) nodrošināt, ka, ņemot vērā nepieciešamo ekonomikas korekciju, visaptverošas reformu programmas ietvaros fiskālās konsolidācijas pasākumi tiek vērsti arī uz valsts finanšu kvalitātes uzlabošanu, tādējādi cenšoties novērst konkurētspējas zudumu un esošo ārējo nelīdzsvarotību;
- iii) strauji īstenot nodokļu administrēšanas reformu un arī turpmāk uzlabot budžeta procesu, paaugstinot tā pārredzamību, izklāstot budžeta stratēģiju ilgākam laika posmam, un radīt mehānismus primāro kārtējo izdevumu uzraudzībai, kontrolei un efektivitātes uzlabošanai;
- iv) ņemot vērā pieaugošo parāda līmeni un ar sabiedrības novecošanos saistīto izdevumu prognozēto pieaugumu, uzlabot valsts finanšu ilgtspēju ilgtermiņā, turpinot uzsākto veselības aprūpes sistēmas un pensiju sistēmas reformu.

Grieķija tiek aicināta arī uzlabot statistikas pārvaldību un statistikas datu kvalitāti, kā arī stingrāk ievērot rīcības kodeksā izklāstītās prasības par datiem.

Galveno makroekonomikas un budžeta prognožu salīdzinājums

		2007.	2008.	2009.	2010.	2011.
Reālais IKP (izmaiņas %)	SP 2009. g. janv.	4,0	3,0	1,1	1,6	2,3
	COM 2009. g. janv.	4,0	2,9	0,2	0,7	n.p.
	SP 2007. g. dec.	4,1	4,0	4,0	4,0	n.p.

(¹) Konkrētāk, trūkst informācijas par valsts izdevumiem pa funkcijām un informācijas par parāda attīstību un krājumu plūsmas korekcijas sastāvdaļām (starpība starp skaidru naudu un uzkrājumiem, finanšu aktīvu neto akumulācija, vērtēšanas ietekme u. c.), likvidiem finanšu aktīviem un neto finanšu parādiem.

		2007.	2008.	2009.	2010.	2011.
SPCI inflācija (%)	SP 2009. g. janv.	3,0	4,3	2,6	2,5	2,4
	COM 2009. g. janv.	3,0	4,3	2,5	2,7	n.p.
	SP 2007. g. dec.	2,9	2,8	2,7	2,6	n.p.
Ražošanas apjoma starpība ⁽¹⁾ (% no potenciālā IKP)	SP 2009. g. janv.	2,2	1,9	0,3	- 0,8	- 1,0
	COM 2009. g. janv. ⁽²⁾	3,0	2,8	0,5	- 1,2	n.p.
	SP 2007. g. dec.	1,3	1,2	1,2	n.p.	n.p.
Neto aizdevumi/aizņēmumi salīdzinājumā ar pārējām valstīm (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	- 12,1	- 12,8	- 11,4	- 10,8	- 10,0
	COM 2009. g. janv.	- 12,1	- 11,7	- 11,2	- 11,6	n.p.
	SP 2007. g. dec.	- 12,8	- 12,7	- 12,5	- 12,2	n.p.
Ieņēmumi valsts budžetā (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	39,9	40,0	41,0	41,1	41,2
	COM 2009. g. janv.	40,0	39,9	40,8	40,0	n.p.
	SP 2007. g. dec.	39,9	41,1	41,7	42,3	n.p.
Izdevumi no valsts budžeta (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	43,4	43,7	44,7	44,3	43,8
	COM 2009. g. janv.	43,4	43,4	44,5	44,2	n.p.
	SP 2007. g. dec.	42,6	42,7	42,5	42,3	n.p.
Valsts budžeta bilance (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	- 3,5	- 3,7	- 3,7	- 3,2	- 2,6
	COM 2009. g. janv.	- 3,5	- 3,4	- 3,7	- 4,2	n.p.
	SP 2007. g. dec.	- 2,7	- 1,6	- 0,8	0,0	n.p.
Primārā bilance (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	0,6	0,3	0,8	1,2	1,7
	COM 2009. g. janv.	0,6	0,6	0,6	0,0	n.p.
	SP 2007. g. dec.	1,2	2,4	3,1	3,8	n.p.
Cikliski koriģētā bilance ⁽¹⁾ (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	- 4,4	- 4,5	- 3,8	- 2,8	- 2,2
	COM 2009. g. janv.	- 4,8	- 4,7	- 3,9	- 3,7	n.p.
	SP 2007. g. dec.	- 3,4	- 2,4	- 2,3	n.p.	n.p.

		2007.	2008.	2009.	2010.	2011.
Strukturālā bilance ⁽³⁾ (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	- 4,4	- 4,5	- 4,3	- 2,8	- 2,2
	COM 2009. g. janv.	- 4,6	- 5,0	- 4,7	- 3,7	n.p.
	SP 2007. g. dec.	- 3,1	- 2,4	- 2,3	n.p.	n.p.
Valsts kopējais parāds (% no IKP)	SP 2009. g. janv.	94,8	94,6	96,3	96,1	94,7
	COM 2009. g. janv.	94,8	94,0	96,2	98,4	n.p.
	SP 2007. g. dec.	93,4	91,0	87,3	82,9	n.p.

Piezīmes:

- (¹) Komisijas dienestu veikts programmā norādītā ražošanas apjomu starpības un cikliski koriģēto bilanču pārreķins, balstoties uz programmās sniegto informāciju.
- (²) Pamatojoties uz attiecīgi 3,2 %, 2,7 %, 2,8 % un 2,5 % lēsto potenciālo pieaugumu 2008. — 2011. gadā
- (³) Cikliski koriģētā bilance, neņemot vērā vienreizējus un citus pagaidu pasākumus. Saskaņā ar jaunāko programmu vienreizējie un citi pagaidu pasākumi bija 0,4 % no IKP 2008. gadā un 0,5 % 2009. gadā (visi -deficītu samazinoši), bet saskaņā ar Komisijas dienestu janvāra starpposma prognozi — 0,4 % no IKP 2008. gadā un 0,8 % 2009. gadā (visi — deficītu samazinoši)

Avots:

Stabilitātes programma (SP); Komisijas dienestu 2009. gada janvāra starpposma prognozes (COM); Komisijas dienestu aprēķini

II

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

KOMISIJA

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/C 64/03)

2009. gada 4. martā Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi vācu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu;
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32009M5433. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/C 64/04)

2009. gada 2. martā Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu;
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32009M5438. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA
INFORMĀCIJA

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2009. gada 18. marts**

(2009/C 64/05)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,3130	AUD	Austrālijas dolārs	1,9840
JPY	Japānas jēna	128,94	CAD	Kanādas dolārs	1,6563
DKK	Dānijas krona	7,4508	HKD	Hongkongas dolārs	10,1787
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,93910	NZD	Jaunzēlandes dolārs	2,4753
SEK	Zviedrijas krona	10,9630	SGD	Singapūras dolārs	2,0004
CHF	Šveices franks	1,5332	KRW	Dienvidkorejas vons	1 859,60
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	12,9205
NOK	Norvēģijas krona	8,8090	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,9740
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,4395
CZK	Čehijas krona	26,988	IDR	Indonēzijas rūpija	15 677,22
EEK	Igaunijas krona	15,6466	MYR	Malaizijas ringits	4,8351
HUF	Ungārijas forints	301,70	PHP	Filipīnu peso	63,480
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	45,1795
LVL	Latvijas lats	0,7075	THB	Taizemes bats	47,025
PLN	Polijas zlots	4,5427	BRL	Brazīlijas reāls	2,9982
RON	Rumānijas leja	4,2965	MXN	Meksikas peso	18,5133
TRY	Turcijas lira	2,2459	INR	Indijas rūpija	67,3440

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

To uzturēšanās atļauju saraksta (OV C 247, 13.10.2006., 1. lpp., OV C 153, 6.7.2007., 5. lpp., OV C 192, 18.8.2007., 11. lpp., OV C 271, 14.11.2007., 14. lpp., OV C 57, 1.3.2008., 31. lpp., OV C 134, 31.5.2008., 14. lpp., OV C 207, 14.8.2008., 12. lpp., OV C 331, 21.12.2008., 13. lpp., OV C 3, 8.1.2009., 5. lpp.) atjaunināšana, kas minētas 2. panta 15. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

(2009/C 64/06)

To uzturēšanās atļauju saraksta publicēšana, kas minētas 2. panta 15. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), pamatojas uz informāciju, ko dalībvalstis dara zināmu Komisijai saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 34. pantu.

Papildus publikācijai *Oficiālajā Vēstnesī* Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ir pieejams ikmēneša atjauninājums.

AUSTRIJA

OV C 192, 2007. gada 18. augustā publicētā saraksta aizstāšana ar citu sarakstu

— *Gewöhnlicher Sichtvermerk gemäß § 6 Abs. 1 Z. 1 FrG 1992 (von Inlandsbehörden sowie Vertretungsbehörden bis 31 Dezember 1992 in Form eines Stempels ausgestellt)*

(Parastā vīza atbilstoši 1992. gada Likuma par ārvalstniekiem 6. panta 1. punkta 1. rindai (ko valsts iestādes un pārstāvniecības ārzemēs izsniegušas līdz 1992. gada 31. decembrim iespiesta zīmoga veidā))

— *Aufenthaltstitel in Form einer grünen Vignette bis Nr. 790.000*

(Uzturēšanās atļauja zaļas ielīmes līdz Nr. 790.000 veidā)

— *Aufenthaltstitel in Form einer grün-weißen Vignette ab Nr. 790.001*

(Uzturēšanās atļauja zaļas un baltas ielīmes, sākot no Nr. 790.001, veidā)

— *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme 97/11/II des Rates vom 16. Dezember 1996, Amtsblatt L 7 vom 10. Januar 1997 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1998 bis 31. Dezember 2004)*

(Uzturēšanās atļauja ielīmes veidā atbilstoši Padomes 1996. gada 16. decembra Vienotajai rīcībai 97/11/TI (OV L 7, 10.1.1997.) attiecībā uz vienotu uzturēšanās atļauju formu (Austrijā izsniedza no 1998. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 31. decembrim))

— *Aufenthaltstitel „Niederlassungsnachweis“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2003 bis 31. Dezember 2005)*

(Uzturēšanās atļauja "pastāvīgās uzturēšanās atļauja" ID1 kartes veidā atbilstoši Vienotajai rīcībai, kas pieņemta, pamatojoties uz Padomes 2002. gada 13. jūnija Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (Austrijā izsniedza no 2003. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim))

— *Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2005 bis 31. Dezember 2005)*

(Uzturēšanās atļauja ielīmes veidā atbilstoši Vienotajai rīcībai, kas pieņemta, pamatojoties uz Padomes 2002. gada 13. jūnija Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (Austrijā izsniedza no 2005. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim))

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“, „Familienangehöriger“, „Daueraufenthalt-EG“, „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“ und „Aufenthaltsbewilligung“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben seit 1. Januar 2006)

(Uzturēšanās atļaujas “pastāvīgās uzturēšanās atļauja”, “ģimenes loceklis”, “pastāvīgas uzturēšanās EK atļauja”, “ģimenes locekļa pastāvīgās uzturēšanās atļauja” un “uzturēšanās atļauja” ID1 kartes veidā atbilstoši Vienotajai rīcībai, kas pieņemta, pamatojoties uz Padomes 2002. gada 13. jūnija Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (Austrija izsniedz kopš 2006. gada 1. janvāra))

Der Bezeichnung der Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“ und „Aufenthaltsbewilligung“ sind der jeweilige Aufenthaltzweck beigefügt. Eine „Niederlassungsbewilligung“ kann nur für folgende Zwecke erteilt werden: „Schlüsselkraft“, „ausgenommen Erwerbstätigkeit“, „unbeschränkt“, „beschränkt“ sowie „Angehöriger“.

(Uzturēšanās atļaujas apzīmējumam “Niederlassungsbewilligung” (pastāvīgās uzturēšanās atļauja) un “Aufenthaltsbewilligung” (uzturēšanās atļauja) ir pievienots uzturēšanās nolūks. Uzturēšanās atļauju “Niederlassungsbewilligung” (pastāvīgās uzturēšanās atļauja) var izsniegt tikai šādiem nolūkiem: “Schlüsselkraft” (svarīgs darbinieks), “ausgenommen Erwerbstätigkeit” (nav atļauts algots darbs), “unbeschränkt” (neierobežota), “beschränkt” (ierobežota) un “Angehöriger” (ģimenes loceklis))

Eine „Aufenthaltsbewilligung“ kann für folgende Zwecke erteilt werden: „Rotationsarbeitskraft“, „Betriebsentsandter“, „Selbständiger“, „Künstler“, „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“, „Schüler“, „Studierender“, „Sozialdienstleistender“, „Forscher“, „Familiengemeinschaft“ sowie „Humanitäre Gründe“.

(Uzturēšanās atļauju “Aufenthaltsbewilligung” (uzturēšanās atļauja) var izsniegt tikai šādiem nolūkiem: “Rotationsarbeitskraft” (maiņas darbinieks), “Betriebsentsandter” (norikots darbinieks), “Selbständiger” (pašnodarbināta persona), “Künstler” (mākslinieks), “Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit” (algots darbs — īpaši gadījumi), “Schüler” (skolnieks), “Studierender” (students), “Sozialdienstleistender” (brīvprātīgs sociālais darbinieks), “Forscher” (pētnieks), “Familiengemeinschaft” (ģimenes loceklis) un “Humanitäre Gründe” (humāna rakstura apsvērumi))

- „Daueraufenthaltskarte“ zur Dokumentation des gemeinschaftsrechtlichen Aufenthalts- und Niederlassungsrechtes für Angehörige von freizügigkeits-berechtigten EWR-Bürgern gem. § 54 NAG 2005

(“Ilgtermiņa uzturēšanās karte”, ar ko apliecina EEZ valstu pilsoņu ģimenes locekļu, uz kuriem attiecas personu brīva kustība atbilstoši 54. pantam 2005. gada likumā par apmešanos un uzturēšanos (NAG), Kopienas uzturēšanās un apmešanās tiesības)

- „Bestätigung über den Antrag auf Verlängerung des Aufenthaltstitels“ in Form einer Vignette aufgrund § 24/1 NAG 2005

(“Uzturēšanās atļaujas pagarinājuma pieprasījuma apliecinājums” ielīmes veidā atbilstoši 24. panta 1. punktam 2005. gada likumā par apmešanos un uzturēšanos (NAG))

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Sarkana, dzeltena un zila personas apliecība ar fotogrāfiju personām ar privilēģijām un neaizskaramību, ko izsniedz Ārlietu ministrija)

- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Sarkana, dzeltena, zila, zaļa, brūna, pelēka un oranža personas apliecība (kartes formā) ar fotogrāfiju personām ar privilēģijām un neaizskaramību, ko izsniedz Ārlietu ministrija)

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Ceļošanas dokuments ID 3 formāta grāmatīņas veidā (Austrija izsniedza no 1996. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 27. augustam))

- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Ceļošanas dokuments ID 3 formāta grāmatīņas veidā ar elektronisku mikroshēmu (Austrija izsniedz kopš 2006. gada 28. augusta))

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

(Ārvalstnieka pase ID 3 formāta grāmatīņas veidā (Austrija izsniedza no 1996. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 27. augustam))

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

(Ārvalstnieka pase ID 3 formāta grāmatiņas veidā ar elektronisku mikroshēmu (Austrijā izsniedz kopš 2006. gada 28. augusta))

Sonstige Dokumente, die zum Aufenthalt in Österreich oder zur Wiedereinreise nach Österreich berechtigen:

Citi dokumenti, uz kuru pamata ir atļauta uzturēšanās vai atgriešanās Austrijā:

Liste der Reisenden für Schülerreisen innerhalb der Europäischen Union im Sinne des Beschlusses des Rates vom 30. November 1994 über die gemeinsame Maßnahme über Reiserleichterungen für Schüler von Drittstaaten mit Wohnsitz in einem Mitgliedstaat

Personu saraksts, kas piedalās skolas ekskursijā Eiropas Savienībā atbilstoši Padomes 1994. gada 30. novembra lēmumam par kopīgu rīcību attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji

To apliecību paraugu (OV C 247, 13.10.2006., 85. lpp., OV C 153, 6.7.2007., 15. lpp.) atjaunināšana, ko dalībvalstu ārlietu ministrijas izsniedz diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību akreditētiem darbiniekiem un to ģimenes locekļiem, kā norādīts 19. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

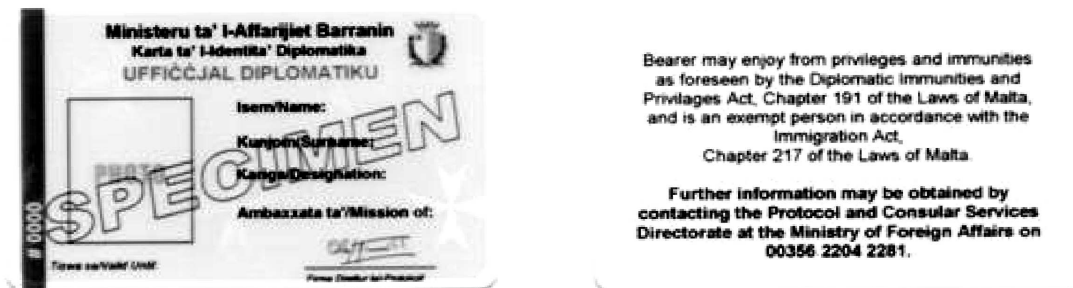
(2009/C 64/07)

To apliecību paraugu publicēšana, ko dalībvalstu ārlietu ministrijas izsniedz diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību akreditētiem darbiniekiem un to ģimenes locekļiem, kā norādīts 19. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes (2006. gada 15. marts) Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), pamatojas uz informāciju, ko dalībvalstis dara zināmu Komisijai saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 34. pantu.

Papildus publikācijai *Oficiālajā Vēstnesī* Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ir pieejams ikmēneša atjauninājums.

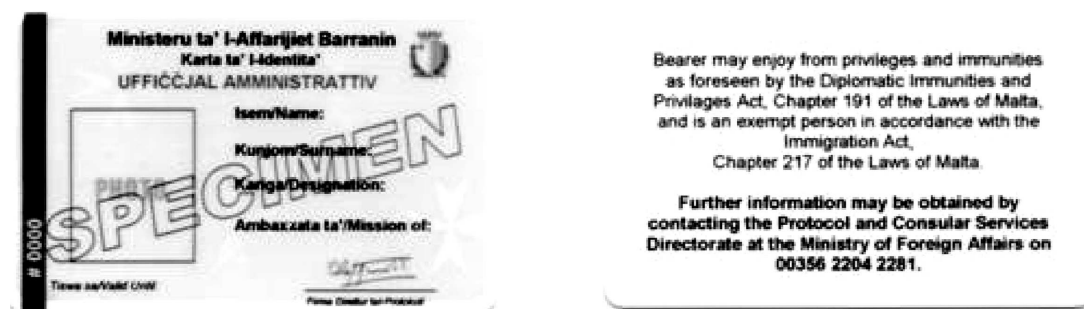
MALTA

1.

Izsniedz pārstāvniecību vadītājiem un pārstāvniecību darbiniekiem diplomātiskā dienesta pakāpē, kā arī viņu laulātajiem un viņu bērniem vecumā no 18 līdz 21 gadam, kuri dzīvo kopā vienā mājāsaimniecībā

2.

Izsniedz pārstāvniecību tehniskajiem un administratīvajiem darbiniekiem, kā arī viņu laulātajiem un viņu bērniem vecumā no 18 līdz 21 gadam, kuri dzīvo kopā vienā mājāsaimniecībā

3.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Izsniedz starptautisku organizāciju, ko atzīst Malta valdība, darbiniekiem, kā arī viņu laulātajiem un viņu bērniem vecumā no 18 līdz 21 gadam, kuri dzīvo kopā vienā mājsaimniecībā

4.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Izsniedz Malā atrodošos goda konsulātu ārvalstu ierēdņiem

5.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Izsniedz Maltas goda konsuliem

To robežšķērsošanas vietu saraksta (OV C 316, 28.12.2007., 1. lpp., OV C 134, 31.5.2008., 16. lpp., OV C 177, 12.7.2008., 9. lpp., OV C 200, 6.8.2008., 10. lpp., OV C 331, 31.12.2008., 13. lpp., OV C 3, 8.1.2009., 10. lpp., OV C 37, 14.2.2009., 10. lpp.) atjaunināšana, kas minētas 2. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2007, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)

(2009/C 64/08)

To robežšķērsošanas vietu saraksta publicēšana, kas minētas 2. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), pamatojas uz informāciju, ko dalībvalstis dara zināmu Komisijai saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 34. pantu.

Papildus publikācijai *Oficiālajā Vēstnesī* Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ir pieejams ikmēneša atjauninājums.

ZVIEDRIJA

OV C 316, 2007. gada 28. decembrī publicētās informācijas grozījumi

Gaisa robežas

Jauna robežšķērsošanas vieta (tika atklāta 2009. gada 1. februārī):

Pajala-Ylläs lidosta (atrodas Pajala pašvaldībā)

INFORMĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS EKONOMIKAS ZONU

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Līgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi par atbalstu Islandes Mājokļu finansēšanas fondam (*Housing Financing Fund*), ar kuru to atbrīvo no valsts garantijas prēmijas maksājuma

(2009/C 64/09)

Ar 2008. gada 27. jūnija Lēmumu Nr. 406/08/COL, kas autentiskajā valodā izklāstīts šim kopsavilkumam sekojošās lappusēs, EBTA Uzraudzības iestāde uzsāka procedūru saskaņā ar 3. protokola I daļas 1. panta 2. punktu Nolīgumā starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Eiropas Kopienu Tiesas izveidi. Islandes iestādes tika informētas, nosūtot tām lēmuma kopiju.

EBTA Uzraudzības iestāde ar šo aicina EBTA valstis, ES dalībvalstis un ieinteresētās personas viena mēneša laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas dienas iesniegt savus apsvērumus par minēto jautājumu, nosūtot tos uz šādu adresi:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard, 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Apsvērumus paziņos Islandes iestādēm. Ieinteresētā puse, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šādas prasības iemeslus.

KOPSAVILKUMS

Housing Financing Fund (turpmāk — *HFF*), kas darbojas Islandes hipotekārajā tirgū, ir valsts iestāde un publisko tiesību subjekts. Tādējādi saskaņā ar Islandes publisko tiesību vispārīgajiem principiem valsts, nepieņemot īpašu juridisku dokumentu šajā jautājumā, garantē visas *HFF* saistības.

Šī garantija pastāvēja jau pirms EEZ līguma spēkā stāšanās 1994. gada 1. janvārī. Šo garantiju izskatīs nevis saskaņā ar pašreizējo procedūru attiecībā uz jaunu atbalstu, bet gan saskaņā ar procedūru attiecībā uz esošo atbalstu. Pašreizējās procedūras ietvaros tiek izskatīts jautājums par to, ka *HFF* ir atbrīvots no garantijas prēmijas maksājuma, kas ir obligāts citiem uzņēmumiem, kas izveidoti tādā pašā veidā kā *HFF*. Saskaņā ar Likumu Nr. 121/1997 un vēlākiem tā grozījumiem (Likums Nr. 70/2000 un Likums Nr. 180/2000) šādām iestādēm ir jāmaksā garantijas prēmijas. Pašlaik garantijas prēmija ir 0,0625 % no esošajām saistībām ceturksnī.

EBTA Uzraudzības iestāde (turpmāk — Uzraudzības iestāde) sākotnēji uzskatīja, ka *HFF* atbrīvošana no garantijas prēmijas ir valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt Uzraudzības iestāde apšauba, ka šis atbrīvojums ir saderīgs ar EEZ līgumu. Šķiet, ka 61. panta 2. un 3. punktā paredzētie izņēmumi uz šo gadījumu nav attiecināmi. Uzraudzības iestāde uzskata, ka *HFF* vispārējo aizdevumu shēmai nevar piemērot arī EEZ līguma 59. panta 2. punktu.

Kaut arī atsevišķus aizdevumus mājas iegādes finansēšanai var uzskatīt par vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu 59. panta 2. punkta izpratnē un tādējādi tie, iespējams, varētu pretendēt uz atbalstu, Uzraudzības iestādes sākotnējais uzskats ir, ka *HFF* vispārējā aizdevumu shēma ir pārāk plaša, lai to varētu uzskatīt

par atbilstošu 59. panta 2. punkta noteikumiem. Uzraudzības iestādei nav iesniegta nekāda informācija, kas tai ļautu uzskatīt, ka finansējumu mājas iegādei ar īstenojamiem nosacījumiem nebūtu iespējams saņemt tirgū. Saskaņā ar *HFF* vispārējo aizdevumu shēmu aizdevumi ir pieejami ikvienam, neatkarīgi no ienākumiem un aktīviem un bez finansējamā mājokļa izmaksu un izmēra ierobežojumiem. Aizdevumus var piešķirt jebkurā vietā, neskatoties uz to, vai mājokļa finansējums ir pieejams uz vietas.

Nelikumīgais atbalsts būs jāatgūst tādā apmērā, kādā Uzraudzības iestādēs sākotnējie uzskati būs iekļauti galīgajā lēmumā.

Lēmums uzsākt procedūru neietekmē Uzraudzības iestādes galīgo lēmumu.

Visas ieinteresētas puses ir aicinātas iesniegt apsvērumus Uzraudzības iestādei viena mēneša laikā no lēmuma publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tā EEZ papildinājumā.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 406/08/COL

of 27 June 2008

to initiate the formal investigation procedure with regard to the relief of the Icelandic Housing Financing Fund from payment of a State guarantee premium

(Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement,

Having regard to the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 405/08/COL of 27 June 2008 close the formal investigation procedure with regard to the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁷⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 28 September 2007 (Event No 442805), the Authority requested information from the Icelandic authorities regarding State guarantees and the obligation to pay a State guarantee premium under the Act on State Guarantees. By letter from the Icelandic Mission to the European Union dated 24 October 2007, forwarding the letter from the Icelandic Ministry of Finance of the same date, received and registered by the Authority on 25 October 2007 (Events No 448739 and 449598), the Icelandic authorities responded to this request.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the EEA Agreement.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the Surveillance and Court Agreement.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as Protocol 3.

⁽⁵⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ) L 231 and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994. The Guidelines were last amended on 19 December 2007. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website: <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁾ Published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplements No 26 of 25 May 2006.

⁽⁷⁾ Not published yet. The non-confidential full text of the Decision will be available at: www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/stateaidregistry/

The case was subject to discussions between the representatives of the Authority and the Icelandic Government on 7 September 2007 in Brussels and on 29 October 2007 in Reykjavik as well as between the representatives of the Authority and the complainant, the Icelandic Financial Services Association, in a meeting on 6 March 2008 in Brussels.

2. Description of the relevant Icelandic law provisions

2.1. Introduction

The Housing Financing Fund (hereafter referred to as the HFF) is a State institution governed by public law, cf. Article 4 of the Housing Act No 44/1998 (*lög um húsnæðismál*). As such, it enjoys, under the general principles of Icelandic public law, a State guarantee on all its obligations without any special legal provision to that effect. The same applied to its predecessor, the State Housing Agency, and the State Building Fund and the Workers' Housing Fund operated by the Agency as well as the State Housing Board, cf. Act No 97/1993 on the State Housing Agency (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*).

On 1 January 1999, the Housing Act No 44/1998 entered into force. Under the terms of the Housing Act, the Housing Financing Fund replaced the former State Housing Agency and took over its predecessor's obligations. Furthermore, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund were merged and taken over by the HFF ⁽¹⁾.

2.2. Act No 37/1961 on State Guarantees, as amended by Act No 65/1988

Act No 68/1987 introduced an obligation to pay a guarantee premium to the State for State guarantees that were not subject to the risk premium. Article 8 of the Act No 37/1961 on State Guarantees (*lög um ríkisábyrgðir*), as subsequently amended by Act No 65/1988 on State Guarantees, (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*) required banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that, according to law, enjoy a State guarantee whether through the ownership of the State or other reasons, to pay a guarantee premium to the State as regards their commitments towards foreign entities. In contrast, no similar premium was imposed on domestic commitments at the time of the entry into force of the EEA Agreement in Iceland on 1 January 1994.

The premium was set at 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments based on their average for each period, cf. paragraph 2 of Article 8. Loans for which a risk premium had been paid, certain export guarantees and commitments due to credit balance in domestic currency accounts did not constitute basis for calculation of the guarantee premium, cf. paragraph 2 of Article 9 of the Act.

In its submission of 24 October 2007, the Icelandic Government has claimed that the State Housing Agency was not liable to pay a guarantee premium under the terms of the Act No 37/1961 on State Guarantees. The Government did not, however, present arguments as to why the general obligation should not also cover the State Housing Agency. The Authority does not dispute the statement of the Icelandic Government that the Agency in fact never paid any premium as it did not have any foreign commitments. However, this does not change the fact that according to the Act, the Agency would have been liable for the premium in the event of undertaking foreign commitments. Hence, the Authority is of the preliminary opinion that the obligation to pay a guarantee premium did indeed apply to any foreign financial commitments that the State Housing Agency might have had.

2.3. Act No 121/1997 on State Guarantees

On 22 December 1997, a new Act on State Guarantees No 121/1997 was adopted. This Act, which entered into force on 1 January 1998, extended the obligation to pay a premium also to cover domestic commitments. Paragraphs 1 and 2 of Article 6 of the Act stated:

'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments. ...

The guarantee premium according to paragraph 1 shall amount to 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments subject to the premium and 0,0375 % per quarter on the principal of the average of domestic commitments during each payment period, cf. Article 8. The proceeds shall accrue to the Treasury.' ⁽²⁾.

⁽¹⁾ For more information on this aspect and the continuity of activities, see the Authority's Decision No 405/08/COL.

⁽²⁾ Translation of the Act available at the website of the Ministry of Finance.

Article 7 of Act No 121/1997 provides for an exemption from the general obligation to pay a premium pursuant to Article 6 of the Act. In its original form paragraph 1 of Article 7 read as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, housing bonds issued by the Housing Bond Division of the State Housing Agency, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the Central Bank of Iceland are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.' (emphasis added)

The State Housing Agency had other commitments than those relating to housing bonds issued by the Housing Bond Division of the Agency. It therefore seems to follow from an *a contrario* interpretation of Article 7 that the main rule on the payment of a fee was applicable to such activities. The same goes for the other public bodies operating on the basis of Act No 97/1993: the State Housing Board, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund.

The Icelandic Government has, however, in its letter of 24 October 2007, submitted that as regards commitments other than housing bonds, the levying of the guarantee fee *'was based on questionable legal basis'*. According to the Government, due to their social character, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund, operated by the Agency, were never intended to pay a guarantee premium under the Act. In this respect, the Government refers to a memorandum of 16 October 1998 by the Minister of Social Affairs as well as a report of a working group of June 1999 on the collection of a guarantee premium of the debts of the State Building Fund and the Workers' Housing Fund and the HFF ⁽¹⁾. The conclusion of the working group's report was that it was arguable that the commitments of the State Building Fund and Workers' Housing Funds fell outside the scope of Article 6 of Act No 121/1997. In arriving at that conclusion, the working group stated that the funds were of a social character which justified that they were operated under the responsibility of the State and were dependant on State contributions as well as always having been operated with a negative interest margin. Furthermore, the report referred to the general comments to the bill, which became Act No 121/1997, whereby distinction was made between funds in 'commercial' operation and those with a social role.

For the reasons set out below, the Authority questions this legal reasoning:

- first, according to Article 6 of the Act: *'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments'*. Even assuming, hypothetically, that HFF was not considered a *'bank, credit fund, financial institution or enterprise'* the wording *'any other entities'* seems to indicate that the provision covers all bodies enjoying a State guarantee, irrespective of operating form. Furthermore, it was considered necessary to explicitly exempt the commitments related to the Housing Bond Division, cf. Article 7 of the Act,
- second, as will be shown below in point 2.4, the preparatory works to Act No 70/2000 contain several statements which indicate that the Act was based on the premise that the HFF was indeed, at that time, subject to the guarantee premium on other commitments than those related to the housing bonds,
- third, a specific provision in the 2001 Supplementary Budget Act was inserted to cancel the debts relating to unpaid premiums the HFF had accrued under Act No 121/1997 until the entry into force of Act No 70/2000 ⁽²⁾. Such a provision would hardly have been necessary if the HFF and its predecessors had never been subject to the premium,
- fourth and finally, as far as the Authority can understand, the comments referred to by Iceland concerning the distinction between funds in commercial operation on the one hand, and those with a social role on the other, did not relate to the issue of whether or not a guarantee premium should be collected for commitments enjoying a State guarantee. Rather, they indicate that the legislator was of the opinion, that when it came to granting a Fund a State guarantee, it was of importance whether the Fund in question was operated on a commercial or social basis.

In any event, as already indicated, in the 2001 Supplementary Budget Act, a provision was inserted to cancel the debts related to unpaid premiums the HFF had accrued until the entry into force of Act No 70/2000. It therefore seems that the HFF, either was never liable to pay the fee or retroactively was exempted from it. Thus, in either situation the HFF was from the start, or with retroactive effect, exempted from the main rule in Act No 121/1997 on State Guarantees that State bodies enjoying a guarantee should pay a premium for it.

⁽¹⁾ Skýrsla starfshóps um innheimtu ábyrgðargjalds af skuldum Byggingarsjóðs ríkisins, Byggingarsjóðs verkamanna og Íbúðalánasjóðs.

⁽²⁾ Item 1.4 of Article 4 of the Supplementary Budget Act amending Article 7 of the Budget Act, which grants various permissions to the Minister of Finance provided as follows: *'To abolish guarantee premiums pursuant to Article 6 of Act No 121/1997 on State Guarantees levied on the House Financing Fund until the entry into force of Act No 70/2000 which exempts the Fund from the payment of the premium.'*

2.4. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997

By Article 1 of Act No 70/2000 which entered into force on 26 May 2000, Article 7 of the Act No 121/1997 was amended and is currently as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the ... the Housing Financing Fund ... are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.'

The bill, which subsequently became Act No 70/2000 did not originally include a proposal to exempt all obligations of the HFF guaranteed by the State from the guarantee premium. It was originally foreseen only to exempt the HFF's obligations taken over from the State Building Fund and the Workers' Housing Fund upon the entry into force of Act No 44/1998. Indeed, in the bill, it was stated that the exemption for the obligations deriving from the housing bonds (cf. Article 7 of the Act) was based on the fact that the Housing Bonds Division collected an interest margin of 0,35 % of mortgage instruments guaranteeing commitments relating to housing bonds. Other commitments of the HFF were not supposed to be exempted from the payment obligation of the guarantee premium as no money was put aside in a reserve fund to meet losses connected with lending on that basis ⁽¹⁾.

However, during the Parliamentary procedure, the bill was changed so that the exemption covered all the obligations of the HFF:

'During the procedure before the Committee it was specifically examined that the bill presupposes that a premium will still be paid on some of the loans taken by the Housing Financing Fund such as loans, which the Fund takes to finance additional loans and loans for rental apartments. ... Having regard to the above, the Committee proposes to amend the bill so that all the obligation of the Housing Financing Fund will be exempt from the premium.' ⁽²⁾ (emphasis added)

Therefore, as approved by Alþingi, the Act No 70/2000 amending Act No 121/1997 extended the exemption from the payment of a guarantee premium and covered all the obligations of the HFF. As a consequence, the HFF has not been paying a guarantee premium on its commitments, foreign as well as domestic, to the State Treasury.

2.5. Act No 180/2000 amending Act No 121/1997

In its judgment in *State Debt Management Agency*, the EFTA Court held that the difference in the amount of the State guarantee premium due under the provisions of the Act on State Guarantees was in breach of Article 40 EEA, as it was made dependant on whether the obligations were of domestic or foreign character ⁽³⁾. Following this judgment, the Act on State Guarantees was amended. By Act No 180/2000, which entered into force on 11 January 2001, the difference between foreign and domestic commitments was abolished for the purpose of calculation of the State guarantee premium. As from Act No 180/2000, the premium has been set at 0,0625 % per quarter irrespective of the origin of the commitments. Due to the above-mentioned exceptions pertaining to HFF, these changes did not apply to HFF.

II. ASSESSMENT

3. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA and the classification of such aid as new or existing

3.1. The aid elements of the Icelandic system of implicit State guarantees

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

⁽¹⁾ The original Icelandic text is as follows: 'Aðrar skuldbindingar Íbúðalánasjóðs eru hins vegar ekki undanþegnar gjaldskyldu þar sem ekki er lagt fé í varasjóð til að mæta útlánatöpum vegna lánveitinga á grundvelli þeirra.'

⁽²⁾ Opinion of the Economic and Commerce Committee of Alþingi, the Authority's unofficial translation.

⁽³⁾ Case E-1/00 *State Debt Management Agency* [2000-2001] EFTA Court Report, p. 8.

For a measure to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, it must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient undertaking, be selective and thereby distort or threaten to distort competition and be liable to affect trade between the Contracting Parties. Before examining each of these conditions in turn, the Authority makes the following remarks concerning the scope of the present decision to open the formal investigation procedure:

As any other undertaking organised as a public institution, the HFF enjoys an implicit State guarantee in the same manner as did the predecessors of the HFF from the start of their operations in the 1950's, cf. Act No 42/1957. The HFF pays neither a market based premium for the guarantee, nor the premium laid down in Act No 121/1997 on State Guarantees.

The implicit State guarantee for this type of public undertaking was at the outset granted without any obligation to pay a premium. However, Icelandic system for implicit State guarantees was changed in 1987. From this point in time, a guarantee premium was to be paid for foreign commitments, but not for domestic ones. The original State guarantee scheme, with the changes introduced in 1987, thus predates the EEA Agreement.

The Icelandic system relating to implicit guarantees was changed again as of 1 January 1998 when a general obligation to pay a guarantee premium was also introduced as regards domestic commitments. Considering the size of the premium the Authority finds it unlikely that the guarantee premium removed aid contained in the original guarantee scheme. Therefore, in the Authority's preliminary opinion, the original guarantee scheme still contains State aid. The State aid element will generally be the difference between the appropriate market price for the guarantee provided and the price paid for that measure according to Act No 121/1997 on State Guarantees ⁽¹⁾. This possible aid element will follow from the implicit guarantee in force since before the entry into force of the EEA Agreement, and would constitute existing aid. It will therefore be assessed separately following the procedures regarding existing aid.

Hence, the present decision to open the formal investigation procedure only relates to severable changes to the Icelandic system of implicit guarantees made after 1994 which would give a particular advantage to HFF ⁽²⁾. Indeed, only such changes could be classified as new aid ⁽³⁾.

With Act No 121/1997, Iceland introduced a premium for banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that enjoy a State guarantee in respect of domestic commitments. The activities of the Housing Bonds Division were exempted from a guarantee premium both on domestic and foreign commitments from the entry into force of the Act. As regards other operations of the HFF, they were exempted from the premium by Act No 70/2000. In the 2001 Supplementary Budget Act the accrued unpaid premium for these activities was cancelled. Therefore, either from the beginning, or retroactively, the other operations of the HFF were exempted from this generally applicable guarantee premium. Indeed, according to Iceland itself, HFF has never paid any premium under the Act.

As HFF has, as a matter of fact, never paid any premium for the guarantee it enjoys, Iceland has in its letter of 24 October 2007 argued that the factual situation for HFF has remained the same over the years regardless of the introduction of the general premium with effect for other undertakings. Moreover, as the exemptions in the Act pertaining to HFF merely maintained the *status quo* in relation to that particular undertaking, Iceland is of the opinion that exemptions cannot constitute new aid.

In the Authority's view, it is not relevant for the assessment of the classification of the aid as new or existing whether or not the Act, as a matter of fact, changed the situation of HFF as regards the payment of guarantee premium. What is decisive is that the new Act introduced a new system where, for the first time, the HFF was being treated more favourably than provided for under the general rule for undertakings benefiting from the implicit State guarantee. It is therefore the Authority's preliminary opinion that any advantage to HFF following from the exemption granted to the Housing Bond Division introduced by Article 7 of Act No 121/1997 would constitute new aid. The same would apply to the exemption/relief from paying the premium relating to other operations of the HFF, cf. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997, as well the 2001 Supplementary Budget Act ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ It could be questioned whether a guarantee covering the totality of a company's financial obligations exists on the market. It might therefore be difficult to establish a market premium for the guarantee in the present case.

⁽²⁾ Joined Cases T-195/01 and T-207/01 *Government of Gibraltar v Commission* [2002] ECR II-2309, paragraph 111.

⁽³⁾ Hence, these changes are not dealt with in the context of Decision No 185/06/COL to open the formal investigation procedure, partly because the rules in the State Guarantees Act were only briefly discussed in that opening decision, partly because the Icelandic authorities, in the above-mentioned letter of 24 October 2007, did not answer in the affirmative that the aid questions pertaining to HFF's exemption from the premium should be dealt with within that procedure.

⁽⁴⁾ In any event, the argumentation of the Icelandic authorities builds on the premise that HFF was never subject to a premium *de jure*. In contrast, it would not be sufficient that HFF never actually paid the fee, and that the legal obligation to do so was later cancelled, as such cancelling of a debt would in itself constitute aid. As illustrated above under point I.2.3, the Authority is not convinced that this premise is fulfilled in the case at hand.

3.2. *Economic advantage*

Exempting the HFF from payment of the guarantee premium provides a financial advantage to that undertaking as the corresponding costs of the premium are not covered by the HFF. This advantage amounts to what the HFF would have had to pay each time on its commitments under the applicable rate of the guarantee premium.

The advantage following from the non-payment of the State guarantee premium can be determined as follows:

- 1; exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of foreign commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998 to date;
2. exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0375 % per quarter of the value of domestic commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998-10 January 2001;
3. exemption from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of all HFF's domestic commitments in the period from 11 January 2001 to date.

In its letter of 24 October 2007, Iceland seems to be of the opinion that the HFF does not enjoy any real advantage as it levies a margin on the general loans it issues. Iceland submits that the Housing Bonds Division of the State Housing Agency and subsequently the HFF were subject to a special regime which entailed paying a 'special State guarantee fee', raised in the form of an interest margin, into a special reserve fund. According to Article 21 of the Act No 97/1993 (see subsequently Article 28 of the Housing Act), the Housing Bonds Division was permitted to claim an interest margin to cover its operating expenses and estimated losses from outstanding loans ⁽¹⁾. On that basis, the Icelandic Government has stated that the exclusion of the housing bonds from the general system of Act No 121/1997 was based on the fact that the risk associated with the guarantee was no longer borne by the State.

The Authority has doubts about this reasoning. The system provided for by the levying of an interest margin does not entail that the HFF pays a premium for the State guarantee it has on commitments related to housing bonds. Rather, it required the borrowers to pay higher interest rates to the HFF. The money raised by the levying of the interest margin was set aside in a special reserve fund. As far as the Authority has been able to ascertain, this fund is merely a part of the HFF. The Authority cannot see that charging borrowers higher interest rates and setting that aside in an in-house fund can be equated with paying a State guarantee premium pursuant to Act No 121/1997.

In conclusion, the Authority takes the preliminary view that the exemption from the guarantee premium does give the HFF an advantage in the sense of Article 61(1) EEA. Whether any advantages could be offset by public service obligations imposed on HFF will be addressed below.

3.3. *Presence of State resources*

HFF is exempted from the payment of a guarantee premium to the State Treasury otherwise applicable to all undertakings pursuant to Article 6 of Act No 121/1997. By exempting the HFF from paying a guarantee premium to it, the State foregoes revenues which would have normally to be paid to the State. The exemption therefore contains State resources. Similarly, to the extent HFF was originally liable to pay a guarantee premium, but later relieved of that obligation with retroactive effect, such *ex post facto* exemption would also imply a drain of State resources.

3.4. *Selectivity*

As outlined above, the HFF is according to Article 7 of Act No 121/1997 exempted from paying a guarantee premium pursuant to Article 6 of the Act. The main rule according to Act No 121/1997 is that every entity enjoying a State guarantee is subject to the guarantee premium provided for in Article 6. Those exempted are obligations that are subject to the higher risk premium pursuant to Article 4 of the Act, the HFF, the Central Bank of the Iceland and the Student Loan Fund.

Consequently, under Article 7 of the Act, it is only the HFF and the two other public institutions that are exempt from paying a premium to the State for being granted State guarantees. The aid measure therefore appears to be selective.

⁽¹⁾ The Minister of Social Affairs was to determine the level of the interest margin having obtained the proposal of the State Housing Board. On the basis of that Article, the Minister decided by Regulation No 540/1993 of 28 December 1993, amending Regulation No 467/1991, to charge an interest margin of up to 0,25 %. By Regulation of 11 October 1994, the Minister raised the ceiling of the interest margin to 0,35 %.

The State Guarantees Act links the payment of a premium to the existence of a guarantee issued by the State. Moreover, it seems to be intended to (partly) compensate the State for the risk it undertakes by being the guarantor. On that basis, the Authority does not view the Act on State guarantees as a tax measure. The Authority has therefore not found it necessary to discuss whether the exemption pertaining to HFF would have been within the logic or nature of a tax system.

3.5. *Effect on trade between Contracting Parties*

The HFF provides services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing for residential accommodation. Aid granted to HFF may make it more difficult for banks in the EEA to enter the Icelandic housing mortgage market. Also markets related to the mortgage market, such as other financial markets may be affected ⁽¹⁾. The aid therefore seems to affect trade between the Contracting Parties.

3.6. *Altmark conditions*

In the *Altmark* judgment, the European Court of Justice held that provided that the following conditions are cumulatively fulfilled, a measure does not confer an advantage on the beneficiary and, thus, does not qualify as state aid in the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, corresponding to the provision of Article 61(1) of the EEA Agreement:

- first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined,
- second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings,
- third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations,
- fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations ⁽²⁾.

With regard to the first condition, i.e. the definition of public service obligations discharged to the HFF, it is highly doubtful, in light of the EFTA Court's judgment, that the general loans system of the HFF as defined today fulfils the criteria for qualifying as a service of general economic interest ⁽³⁾.

Concerning the second condition, the Court of First Instance of the European Communities (hereinafter 'the CFI') recalled in *BUPA* ⁽⁴⁾ that the Member States have wide discretion not only when defining a public service mission but also when determining the compensation for the costs, which calls for an assessment of complex economic facts. In the same ruling, the CFI also held that the second *Altmark* condition requires that the Community institutions must be in a position to verify the existence of objective and transparent parameters, which must be defined in such a way as to preclude any abusive recourse to the concept of a public service on the part of the Member State. The Icelandic Government has so far not demonstrated to the Authority that a methodology exists for calculation of public service compensation to the HFF. Moreover, to the Authority's knowledge, the Icelandic Government did not establish in advance the criteria on the basis of which the compensation for public service activities of the HFF was to be determined.

With regard to the third *Altmark* condition, the CFI found in *BUPA* that a public service compensation system which operates independently of receipts does not require a strict interpretation of this criterion, in particular as regards taking into account the relevant receipts for discharging public services ⁽⁵⁾. Nevertheless, as the aid measure in question benefits the entirety of the operations of the HFF, it cannot be established at this stage whether the level of compensation is limited to what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of properly limited public service obligations.

⁽¹⁾ See also, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, [2006] EFTA Court Report, page 42, paragraphs 80-81. Furthermore, in its recent *Concluding Report on the Retail Banking Sector Inquiry* (page 67) the Authority concluded that tying of different retail banking products is a common practice of financial institutions across EEA. In particular, in the above-mentioned report, the Authority underlined bundling of current accounts and other products such as mortgages or loans.

⁽²⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747, paragraphs 89-93.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, page 42, paragraph 79.

⁽⁴⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, judgment of 12 February 2008, not yet reported, paragraph 214.

⁽⁵⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 241.

Furthermore, with regard to the fourth condition set forth in *Altmark*, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run efficient operator as a reference undertaking. As held by the CFI in *BUPA*, the purpose of the fourth *Altmark* condition is to ensure that the compensation does not entail the possibility of offsetting any costs that might result from inefficiency on the part of the beneficiary undertaking ⁽¹⁾.

In conclusion, it cannot be established, in the Authority's view, that the four cumulative *Altmark* conditions are fulfilled.

3.7. Conclusion with regard to state aid character of the measure in question

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that exempting HFF from paying a guarantee premium pursuant to Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees, with subsequent amendments, involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, it is the Authority's preliminary opinion that any such aid would constitute new aid.

4. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...]. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The Icelandic authorities did not notify the Authority of the above-mentioned measures in the form of exemption of the HFF from payment of the guarantee premium. The Authority therefore concludes that Iceland has not respected its obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

5. Compatibility of the aid

5.1. Possibilities to declare aid for housing purposes compatible

Article 61(1) of the EEA Agreement sets out that state aid as a principle is prohibited. Article 61(2) and 61(3) provide, however, for certain exceptions from this general prohibition.

The derogations in Article 61(2) of the EEA Agreement do not seem to be applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. In particular, the aid measure involved cannot be considered to fulfil the conditions of derogation specified in Article 61(2)(a) of the EEA Agreement, namely aid having a social character, granted to individual consumers and without discrimination related to the origin of the product concerned.

Likewise, the derogations in Article 61(3) of the EEA Agreement do not apply to the aid measure under investigation. In particular, the aid measure is not granted with the aim of promoting or facilitating the economic development of certain areas or of certain economic activities. Thus, the derogations in Article 61(3)(a) and (c) of the EEA Agreement in conjunction with the Regional Aid Guidelines are not applicable in this case.

Furthermore, the aid measure under investigation is not given to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Iceland, therefore Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply.

The aid in question is not linked to any investment, but reduces the costs which HFF would normally have to bear in the course of pursuing its day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, unless it is specifically envisaged by the Authority's Guidelines, which is not the case here.

Aid for housing purposes may, however, be declared compatible with the EEA Agreement on the basis of Article 59(2). That would be the case if the aid would be limited to provision of services of general economic interest and if the other conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement would be fulfilled.

⁽¹⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 249.

Article 59(2) of the EEA Agreement reads:

'Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.'

Compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement requires the fulfilment of the following conditions:

- that the aid is a compensation for the provision of services of general economic interest,
- that the undertaking receiving the aid is entrusted to provide such services,
- that the aid is necessary, and not more than necessary, to carry out the entrusted tasks, and
- that the aid does not affect trade against the interest of the Contracting Parties to the Agreement.

5.2. General remarks with regard to the concept of services of general economic interest

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service in question cannot be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis. In such an assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁶⁾.

5.3. Services of general economic interest in the field of social housing

The EFTA Court gave some guidance on how to assess the extent of the HFF's activities in light of the requirements of Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court primarily addressed the issue of whether the Authority should have been in doubt whether the general loans scheme of HFF was operated in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court ruled that the Authority should have been in doubt and consequently should have opened the formal State aid investigation procedure. (This was based on the implicit, but non-verified, assumption that the aid in question was new aid.) While the Court did not address whether the general loan category fulfilled the conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court's judgment raised issues of doubt in relation to:

- whether the HFF scheme fulfilled all conditions relating to services of general economic interest in Article 59(2),
- whether the derogation from the State aid rules was proportionate, and
- whether the scheme affected the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties.

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 *Muller* [1971] ECR 723; Case 127/73 *BRT* [1974] ECR 313; Case 7/82 *GVL* [1983] ECR 483; Case C-393/92 *Almelo* [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 *Corsica Ferries* [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14.

⁽³⁾ Case E-9/04, *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '... it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, [1998] EFTA Court Report page 38, paragraph 47.

In relation to the first issue the Court stated *inter alia*:

'[...] The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA.' ⁽¹⁾.

When the EFTA Court later turned to the questions on proportionality, it held, *inter alia*, that:

'[...] as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.' ⁽²⁾.

And moreover:

'The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what is necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions [...] This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.' ⁽³⁾.

Then the Court went on to, *inter alia*, state that:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments built or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms.' ⁽⁴⁾.

(a) Manageable terms

The EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' might be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, the EFTA Court clarified that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 68.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 73.

⁽⁴⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽⁵⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

In the view of the Authority, the concept of 'manageable terms' cannot be understood in any absolute or isolated manner. While noting the Court's view that there should be a margin of discretion to decide what is manageable, the concept has to relate to certain general parameters of the national economy. What is manageable in a rich country may not be manageable in a less prosperous one. In a well-functioning market without a particular skewed distribution of income, it would appear reasonable to assume that the market interest rates on mortgages would be 'manageable' for the population at large. Excluding that public activity itself is distorting the market, to the extent the market is not well functioning there could be a reason for government measures to provide for loans on 'manageable terms'.

It was confirmed in the EFTA Court's judgment that the commercial banks were only able to match the interest rate of HFF's general loans from August 2004 onwards ⁽¹⁾. In its Decision No 185/06/COL, the Authority requested up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market, in order to assess to what extent commercial banks had offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable. While some information has been provided the Authority would require up-dated information in this respect as there are indications that the state of the market has changed recently. The amount of mortgage loans, especially from the commercial banks has fallen considerably ⁽²⁾.

A connected, but separate, issue is whether the market would be able to develop satisfactorily if it would operate under conditions without any State aid distorting the competitive situation of the respective lenders. Up till now, the Authority has not been presented with any arguments or factual information that give it reason to believe that this should be the case.

(b) Social element

The general loan scheme of the HFF is not limited to those below certain income and/or assets thresholds but is available to everyone irrespective of those elements and as the EFTA Court has pointed out, without any cost and size limitations on the dwellings. Furthermore, the general lending system is also open to others than individuals, for example building contractors may qualify for loans under that system.

In the Court's words, the '*lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria*' and '*there is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan*' ⁽³⁾.

Moreover, the EFTA Court pointed out that the scheme provided for construction or purchase of individual units for investment purposes, and it was not formally limited to assisting the average citizen in financing of his or her house. The rules have now been changed and Article 21 of the Regulation No 522/2004, as subsequently amended, provides that lending from the HFF is limited so that an individual can only own one property carrying a mortgage from the Fund. However, the Board of the Fund may set rules providing for exemption from this requirement. On 10 August 2006, the Board passed such rules. The Icelandic authorities are requested to explain these exemptions and their application and how the HFF monitors that residential housing financed by the HFF's loans is actually used for purposes of being the applicant's own dwelling.

In a letter received by the Authority on 14 June 2007, the Icelandic Government argued that there were no grounds for questioning the compatibility of the general lending scheme with the EEA Agreement. In light of the observations of the EFTA Court, quoted above, the Authority is of the preliminary opinion that the Icelandic Government has not demonstrated that the current general loan scheme is in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. Moreover, the Commission's practice regarding social housing shows that the Commission has only accepted systems of social housing, which contained limitations as to who could qualify for loans under the system.

In 2001, the Commission adopted a decision with regard to a guarantee for borrowings of the Irish Housing Finance Agency (hereinafter referred to as the HFA) ⁽⁴⁾. At the time of this decision, the HFA was itself

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 74.

⁽²⁾ See e.g.

http://www.mbl.is/mm/frettir/innlent/2006/04/27/samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/ and http://www.mbl.is/mm/vidskipti/frettir/2008/05/26/verulegur_samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 77.

⁽⁴⁾ Decision of 3 July 2001 in State aid N 209/01 — Ireland — Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency, SG (2001) D/289528. The Commission has also dealt with two Swedish schemes regarding social housing which it considered compatible aid on the basis of Article 87(3)(c) of the EC Treaty. In the first case (Commission Decision of 24 June 2003 in State aid N 40/03 — Sweden — Measures to promote certain house building, C(2003) 1762 fin) a State support in the form of a VAT tax exemption was granted to constructions in certain areas of Stockholm, Gothenburg and Malmö. The scheme was restricted to rented dwellings measuring up to 70 m² and student accommodation at college and university sites with a maximum size of 25 m² with additional ceilings on the aid level per dwelling. The rent for both types of dwellings was regulated. In the second case (Commission Decision of 7 March 2007 in State aid N 798/06 — Sweden — Support for construction of special housing for elderly people, C(2007) 652 fin) the scheme was targeted to benefit elderly people who were not able to continue living independently. The scheme provided direct grant support to special housing for elderly. According to the conditions of the scheme, the size of the apartment could not exceed 35 m² per one-person apartment and 50 m² per two-persons apartment with additional support to 15-20 m² for common space (used for example for meals, hobbies, group activities). The maximum aid intensity was 10 % of actual construction costs.

not empowered to extend loans. Its objective was to raise funds at the best rate on the capital markets which were then advanced to local authorities to be used by them for social housing financing. In this case, social housing was defined as provision of housing for the most socially disadvantaged households, and in particular those which due to their economic circumstances were unable to fund their own housing requirement at socially acceptable conditions through recourse to commercial lenders. This objective was entrusted to local authorities who operated social housing programmes such as general mortgage finance, the operation of a share ownership scheme, and affordable housing schemes aimed at providing low cost housing, a rental subsidy scheme and miscellaneous grant schemes for elderly and disabled persons. The eligibility for social housing loan finance was assessed according to the following limitations: (i) need must be established; (ii) income and loan ceilings; (iii) households which seek to avail of schemes unavailable in the private sector (this had to be proved by the applicant by attaching letters of rejection from two private sector mortgage lenders); and (iv) only households which are mentioned on local authority housing lists. Thus, the Commission accepted that the operations of the Agency could be regarded as services of general economic interest for the purposes Article 86(2) of the EC Treaty.

The Authority also refers to a case concerning the financing of activities of Dutch Housing Corporations which is still pending before the Commission. In 2005, DG Competition sent an Article 17(2) letter, inviting the Dutch authorities to make appropriate changes to the system. DG Competition has, *inter alia*, criticised the broad scope of definition of services of general economic interest provided by the Housing Corporations. In particular, it was not considered acceptable that, whereas the priority to rental housing is given to persons that have difficulties in finding suitable housing, the activities in question are not restricted to socially disadvantaged persons. Therefore, DG Competition was of the opinion that the possibility to let dwellings to persons with a higher income or to enterprises must be regarded as a manifest error in the definition of a service of general economic interest. Moreover, this concern was not removed by the proposed solution of the Dutch authorities to limit the maximum value of the dwellings to be rented out which would be then defined as 'social housing'. In the preliminary view of DG Competition, the definition of public service activities of Housing Corporations was to have a direct relation to socially disadvantaged households and not only be linked to the maximum value of the property ⁽¹⁾.

Furthermore, the Icelandic Government referred to the fact that the Authority, in its decision in the Norwegian Husbanken case, accepted loans that were not limited to those qualifying under certain income and assets criteria but limited the size of the of house/apartment being acquired. Iceland has argued that the Norwegian limit should not be regarded as being universal and that the situation in Iceland would justify a higher limit. The Authority will, at this stage, not pass judgment on whether only imposing a size limitations would be sufficient to ensure compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement as it observes that currently the HFF system operates without any limitations as to the size of house/apartment that may qualify for loans under the general system.

In light of all of the above, it is the preliminary view of the Authority that the general loan scheme of the HFF does not pursue a sufficiently restricted social objective.

(c) Territorial cohesion

As regards the element of territorial cohesion, the Authority is aware of the particular situation of certain regions in Iceland, where the market for mortgage loans might be of such a nature that commercial providers do not have incentives to offer mortgage loans. Such a situation might justify exceptional treatment of certain territories as regards the conditions for eligibility of loans ⁽²⁾. Currently, the general loans scheme of the HFF is operated without any criteria related to territorial cohesion.

In its Decision No 185/06/COL it was the Authority's opinion that SFF had not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks had offered loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. In response to the Authority's request for information the SFF and the Icelandic Government submitted conflicting evidence as to the extent the commercial banks had offered mortgage loans outside the Reykjavik area and other more densely populated areas after August 2004. In light of the currently available information the Authority cannot conclude that the loans provided by the commercial banks have not been offered in rural areas as well, as far as the period after August 2004 is concerned.

⁽¹⁾ Letter dated 14 July 2005 from DG Competition to the Dutch authorities, 0/55413.

⁽²⁾ See for example the differentiation of ceiling for the level of aid per dwelling according to the area in the Swedish Case N 40/03, referred to above.

5.4. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further requires an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not disproportionately affect competition and the internal market. In light of the EFTA Court's conclusions on this point ⁽²⁾, the Authority will have to assess to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market. However, as outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the current lending scheme is not compatible with Article 59(2) as it is too widely defined. In light of that, the Authority does not consider it necessary to assess whether the service affects the development of trade to an extent contrary to the interest of the Contracting Parties. In any event, an amended scheme will have to strike the right balance between the interests at stake.

Against the background of the various points referred to above, the preliminary view of Authority is that the general loan scheme of HFF does not comply with all the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

5.5. *Other loan categories of the HFF*

In the discussion above regarding the compatibility of the aid, only the general loans category of the HFF has been referred to. However, the exemption in Article 7 of Act No 121/1997, as amended, covers entire operations of the HFF. Currently, the HFF is also providing loans for rental housing to municipalities, etc. pursuant to Chapter VIII of the Housing Act. Furthermore, the Minister of Social Affairs has, on the basis of Article 16 of the Housing Act, issued Regulation No 458/1999, with subsequent amendments, which lists the other loan categories offered by the HFF, cf. Article 2 of the Regulation ⁽³⁾.

As outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the general loans scheme of the HFF is incompatible with Article 59(2) EEA. Since the exemption from the guarantee premium benefits all the operations of the HFF, it follows that this measure cannot be regarded as compatible aid on the basis of Article 59(2). This is so even though the individual loan categories referred to above examined in isolation might comply with the conditions laid down in that provision.

5.6. *Conclusion with regard to compatibility*

On the basis of the foregoing considerations, the Authority has doubts as to whether the guarantee premium exemption in favour of the HFF can be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement.

6. **Recovery**

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, cited above, paragraph 70.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 81.

⁽³⁾ Article of Regulation No 458/1999, as amended, provides for the following categories: '1. Loans for the construction or purchase of day-care institutions, service centres, homes and apartments specially designed for the needs of the elderly; 2. Loans for the construction or purchase of communal housing for the disabled; 3. Special loans — loans to those with special needs; 4. Maintenance loans; 5. Loans for major outdoor maintenance of redeemed apartments; 6. Loans or grants for technical innovations and other reforms in the construction industry; 7. Loans for rental housing; 8. Loans for the construction or purchase of homes and day-care institutions for children and young people.'

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽¹⁾.

Consequently, any unlawful aid which will ultimately be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

7. Conclusion

The Authority is of the preliminary opinion that the exemption from the guarantee premium in favour of the HFF constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that this measure can be regarded as complying with Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement or with Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing consideration, the Authority requires that, within one month of receipt of this decision, the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the exemption from the payment of the guarantee premium in favour of the HFF. It requests the Icelandic authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipient of the aid immediately.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Iceland regarding the exemption of the Housing Financing Fund contained in the Act on State Guarantees to pay a premium on the guarantee provided by the Icelandic State in its favour.

Article 2

The Icelandic authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are required to provide within one month from the notification of this Decision all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

The Icelandic Government is requested to forward a copy of this Decision to the recipient of the potential aid immediately.

⁽¹⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

Article 5

The EC Commission shall be informed, in accordance with Protocol 27(d) of the EEA Agreement, by means of a copy of this Decision.

Article 6

Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.

Article 7

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 8

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 27 June 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member

EBTA Uzraudzības iestāde ir nolēmusi necelt iebildumus pret paziņoto pasākumu

(2009/C 64/10)

EBTA Uzraudzības iestādes lēmums par iespējamo valsts atbalstu, ko *Tromsø* pašvaldība ir piešķirusi *Sommarøy Arctic Hotel AS* saistībā ar plānoto īpašuma, kas pazīstams kā "*Hillesøyfyllinga*" [īpašuma numurs 189/196], pārdošanu.

EBTA Uzraudzības iestāde uzskata, ka *Sommarøy Arctic Hotel AS* saistībā ar plānoto īpašuma pārdošanu nav ticis piešķirts valsts atbalsts EEZ līguma 61. panta 1. punkta nozīmē.

Pieņemšanas datums: 2008. gada 1. oktobris
EBTA valsts: Norvēģija
Lieta Nr.: 62527
Nosaukums: Īpašuma pārdošana *Tromsø*
Mērķis: n.p.
Juridiskais pamats: n.p.
Ilgums: n.p.

Lēmuma autentiskais teksts bez konfidenciālas informācijas ir pieejams:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

EBTA valstu paziņotā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar tiesību aktu, kas minēts EEZ līguma XV pielikuma 1. f punktā (Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem)

(2009/C 64/11)

Atbalsta Nr.	Atbalsts MVU 1/08		
EBTA valsts	Norvēģija		
Reģions	Visi reģioni		
Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums	Bioenerģijas shēma		
Juridiskais pamats	Ikgadējais lauksaimniecības nolīgums, valsts budžets, Pārtikas un lauksaimniecības Karaliskās ministrijas ikgadējā piešķiruma vēstule.		
Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma	Atbalsta shēma	Kopējā summa gadā	Aptuveni 15 % no kopējā gada budžeta EUR 4,3 miljonu apmērā
		Garantētie aizdevumi	—
	Individuālais atbalsts	Kopējā atbalsta summa..	—
		Garantētie aizdevumi	—
Atbalsta maksimālā intensitāte	Saskaņā ar regulas 4. panta 2. līdz 6. punktu un 5. pantu		Jā
Īstenošanas datums	2008. gada 1. janvāris		
Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums	Līdz 31.12.2014.		
Atbalsta mērķis	Atbalsts MVU		Jā
Attiecīgās tautsaimniecības nozares	Visas nozares, kurās var piešķirt atbalstu MVU		Jā
	Tikai atsevišķām nozarēm — Akmeņogļu ieguve Visas ražošanas nozares vai Tērauda rūpniecība Kuģubūve Sintētisko šķiedru rūpniecība Mehānisko transportlīdzekļu rūpniecība Cita veida ražošana Visi pakalpojumi vai Transporta pakalpojumi Finanšu pakalpojumi Citi pakalpojumi		Jā
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Ministry of Agriculture and Food Postbox 8007 0030 Oslo NORVĒĢIJA		
Liela apjoma individuālais atbalsts	Saskaņā ar regulas 6. pantu		Jā

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

KOMISIJA

Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus saskaņā ar kopīgās programmas *ENIAC Joint Undertaking*

(2009/C 64/12)

Ar šo tiek izsludināts uzaicinājums iesniegt priekšlikumus saskaņā ar kopīgās programmas *ENIAC Joint Undertaking*.

Priekšlikumi iesniedzami turpmāk minētajam konkursam: **ENIAC-2009-1**.

Informācija par konkursa dokumentāciju, termiņu un budžetu ir minēta paziņojumā, kas publicēts šādā tīmekļa vietnē: <http://eniaceu>

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/C 64/13)

1. Komisija 2009. gada 11. martā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. pantu ⁽¹⁾, kuras rezultātā uzņēmumi Mapfre S.A ("Mapfre", Spānija) un Grupo Salvador Caetano SGPS, S.A. ("Salvador Caetano", Portugāle) Padomes regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē iegūst kopīgu kontroli pār uzņēmumiem Choice Car-Comércio de Automóveis, S.A. ("Choice Car", Portugāle), Finlog-Aluguer e Comércio de Automóveis, S.A. ("Finlog", Portugāle), Guerin-Rent-A-Car (Dois), Lda ("Guerin", Portugāle), un Luso Assistência — Gestão de Acidentes, S.A. ("Luso", Portugāle), kuri pašlaik pieder Salvador Caetano, iegādājoties akcijas.
2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:
 - Mapfre: uzņēmumu grupa, kas piedāvā apdrošināšanas produktus, tostarp automašīnu apdrošināšanu visā pasaulē;
 - Salvador Caetano: uzņēmumu grupa, kas nodarbojas ar automašīnu mazumtirdzniecību un tehnisko apkopi Portugālē un Spānijā;
 - Choice Car: automašīnu mazumtirdzniecība Portugālē;
 - Finlog: automašīnu parka uzturēšana Portugālē;
 - Guerin: automašīnu noma Portugālē;
 - Luso: sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar avarējušu automašīnu apkopi Portugālē.
3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma, iespējams, attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts.
4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (fakss: +32 22964301 vai 2967244) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) OV L 24, 29.1.2004., 1.lpp.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/C 64/14)

1. Komisija 2009. gada 12. martā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot 4. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, kuras rezultātā uzņēmums Votorantim Group ("Votorantim", Brazīlija) Padomes regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst vienpersonisku kontroli pār visu uzņēmumu Aracruz Celulose S.A. ("Aracruz", Brazīlija), kuru pašlaik kopīgi kontrolē Votorantim Group, Arapar un Arainvest, iegādājoties akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— Votorantim Group: cements un betons, kalnrūpniecība un metalurģija (alumīnijs, tērauds, niķelis un cinks), celuloze un papīrs, koncentrēta apelsīnu sula, ķīmisko vielu specializētie tirgi, elektroenerģijas ražošana un darbība finanšu nozarē;

— Aracruz: celulozes un papīra ražošana.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs: (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.5477 — Votorantim/ Aracruz uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ OVL 24, 29.1.2004., 1.lpp.